

ἔχουσα Θρόνον Μητροπόλιτι, ἐκτίθη αὐτὴ ὑπὸ τῶν Ὑπάρχειν τῶν Βερμίου ὄρους, καὶ ἔστι πολὺ σμακρὰ τοῦ Ἀλιάκμοτος Ποταμοῦ παρά τῷ Φίρωτος, ὃν αὐτοὶ Βέρωτα ἐκάλου, καὶ ἀνομάσθη ὑπὸ Βερρώϊας τῆς θυγατρὸς Βέρωτος τοῦ Μακεδότος. οὐ πολὺ σμακρὰ ταύτης εἶναι ἡ Νάουσα, ἢ καὶ Νάουσα, Κομόπολις. μετὰ τῶν Βερρώϊαν ὁ Πτολεμαῖος τίθει Πόλιν Αἰγῶν λεγομένην, εἶτα τῶν Πέλλαν, ἣτις ἐκαλεῖτο καὶ Βούρμος καὶ Βουρομία διάσημος τὸ πάλαι, διὰ τῶν γενεθλίων Φιλίππου, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, κερμίνη μεταξὺ τῆς Αἰδέσσας πρὸς Δυσμάς, καὶ τῆς Θισσαλονίχης πρὸς Ἐναπλάς, καὶ ἀπέχουσα τῆς Πύδνης 28 μίλια, κατὰ τὸν Λίβιον. τισὶ λέγουσιν, ὅτι αὕτη γὰρ εἶναι ταυτὴ τῆς Γίαντιζᾶς, Πόλις κερμίνη πρὸς τὸν Ἀξιὸν Ποτ., καὶ ἀπέχουσα τῆς Βερρώϊας ὅκτὸς ὁρῶν διάστημα, εἰς τῶν ὁποίων ἐκατοικεὶ ὁ Βρνεζης εἰς τῶν Μεγισαίων τοῦ Σουλτανῶν Μεχμέτ τοῦ γιου τοῦ Παιαζίτου, ὅστις ἐσάθη Ἀνὴρ κατὰ πάντῃ ἀξιώματος. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ Πέλλα γὰρ μὴ εἶναι τῆς Γίαντιζᾶς, ὡσαύτῃ αὐτὴ ἡ Πόλις ἐκατοικίθη, καὶ ἐθεμελιώθη εἰς τὸν καιρὸν, ὅπου ἄρχισαν οἱ Τούρκοι, ἀλλὰ γὰρ ἦν ἐκεῖ ὅπου ταυτὴ λέγεται τῆς Πάλατια, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀληθέστερον. αὐτῶν γὰρ Πέλλαν ἠύχθησε ὁ Φίλιππος μικρὰν οὖσαν τὸ πρότερον. πρὸ αὐτῆς τῆς Πέλλας εἶναι Λίμνη, τῶν ὁποίων ὑπερλίτῃ ὑπόπασματι τοῦ Ἀξιου Ποτ. ἐκ τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Λουδίας Ποταμ. τῆς δὲ Πιερίας Χώρας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν Λαοσικὰ κοινῶς καλεῖται, Πόλις ἦσαν αἱ Φυλακαὶ, πύρρῳ τῆς Αἰδέσσας πρὸς Μεσημβρίαν 60 μίλια, πλησίον τοῦ Τόπου, ἀφ' οὗ ἐξέρχεται ὁ Μίλις Ποτ. ὁ Ἐξηγητὴς τῆς Θιοκρέτου τίθεισιν αὐτῶν οὐ σμακρὰ τοῦ Ὀρθρου ὄρους, τῆς ὁποίας Βασιλῆς ἐσάθη ὁ Γ'φικλος. ἀλλ' ἴσως ὑπ' αὐτοῦ ἰέρα τίθεται πᾶρ αὐτῶν. καὶ αἱ Οὐάλλαι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐν τῇ Μακεδονίᾳ εἶναι καὶ Λίμναι, ἐκ τῶν ὁποίων ὀνομασθῆναι ἡ Πρασιάς, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται τῆς Πολιανῆς ἢ Λίμνη, περὶ τῶν ὁποίων εἶναι Πολίσματα Τανῶν ἢ Πολυανῶν, κοινῶς Δροχελιάς, Θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα ὑπὸ τὴν Θισσαλονίχης Μητροπόλιν, καὶ Πα-

Νάουσα.

Αἰγῶν. Πέλλα.

Γίαντιζᾶ.

Πάλατια.

Πιερία.

Φυλακαί.

Μίλις π.

Οὐάλλαι.

Πρασιάς.

Πολιανῆς. Δροχελιάς.

Πεζαροῦδι.

ζαροῦδι. περὶ δὲ τῶν Λίμνῶν τῶν Μπεσικιῶν, καίτοι τὸ Ἀρδαμειὸν Πόλις πο-
 τῆ, καίτοι ταυτὴν ἔειπεν, ἔχουσα Θρό-
 νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Θισσαλονίχης Μη-
 τροπόλιν. Γαλάτιστα, καὶ ἄλλαι. Πο-
 λυανῶν καλεῖται, καὶ ὄρος τῆς Μακε-
 δονίας, ὡσαύτῃ καὶ ἄλλα διαφοροῦ ὀνόμα-
 τος.

Μπεσικια.
 Ἀρδαμειῶν.
 Γαλάτιστα.
 Πολυανῶν ὄρη.

Κ Ε Φ Α Λ Ι Ο Ν Κ Δ'.

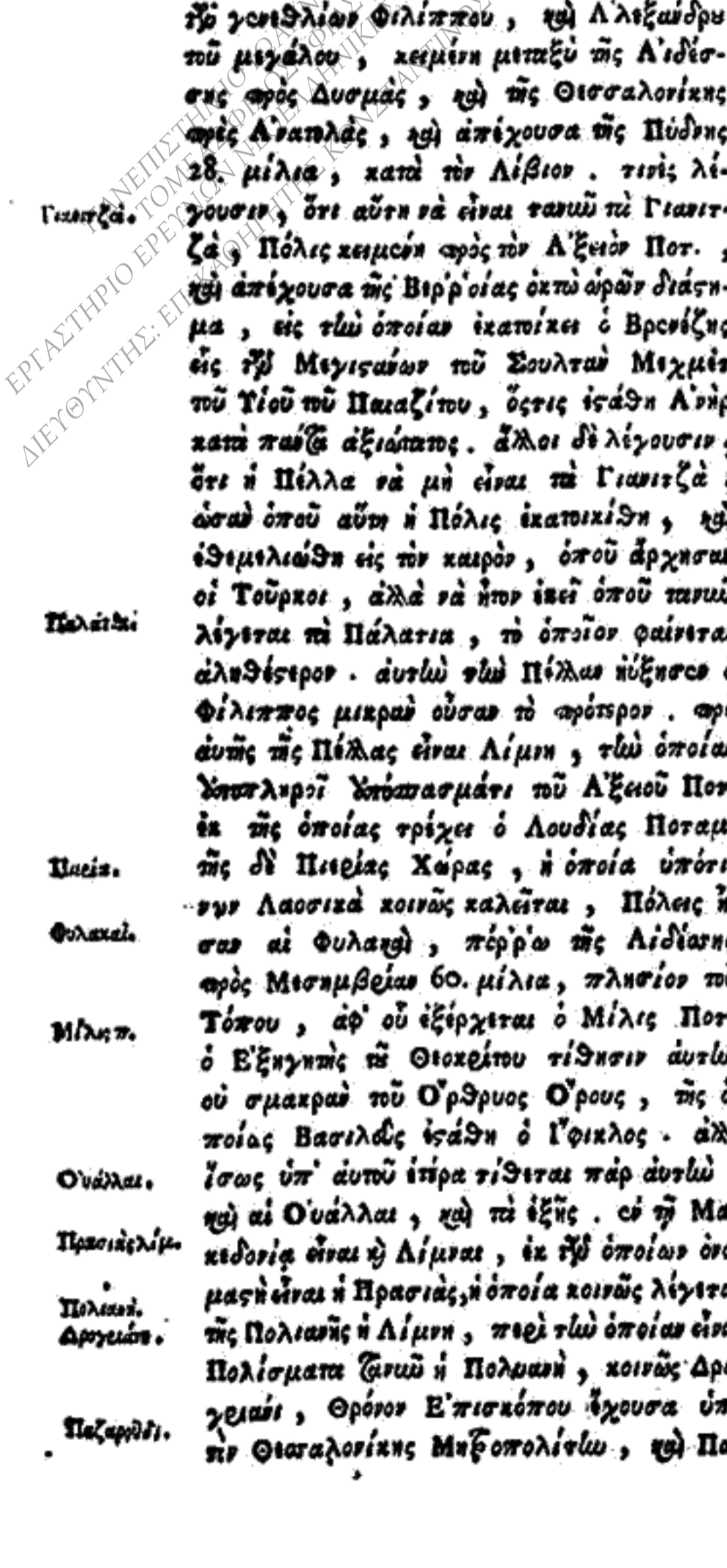
Περί τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Μετὰ τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, διαλαμβάνομεν περὶ τῶν Νήσων τῶν περὶ αὐτῶν. εἰπόντες δὲ ἀρόπρον διὰ τὰς Νήσους τοῦ Ἰωνίου Πελάγους, ἔπιταί πᾶρα γὰρ εἰπούμεν, διὰ τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὸ Ἀἰγαῖον ὁποῖον ἀνομάσθη ὑπὸ τοῦ Αἰγῶν, τοῦ Παῖρος τοῦ Θεσίου, ὁ ὁποῖος ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἰς τῶν Θάλασσαν, κατὰ τὸν Νικοκράτην, ἀλλ' ἀπίθαως, ὅτι αὐτὴ ἡ Ἀκρόπολις πολὺ τῆς Θαλάσσης ἀπέχει ἢ ὑπὸ τῆς Νήσου τῆς Καλουμένης Αἰγῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἰέρα τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ φέρεται λόγος, ὅτι εἰς αὐτῶν γὰρ μὴ κοιμάται τίνας, διὰ τὰ φάσματε τοῦ Θεοῦ Ποσειδῶνος, ἢ αὐτῶν Ποσειδῶνος, ὁ ὁποῖος Αἰγαῖος λέγεται, ἢ Αἰγαῖον πλοῦταῖον εἴρηται, παρά τὸ κερμαίνειν, καὶ καταγίδας ποιεῖν, δίκλῳ αἰγός, ἢ διὰ τὸ θιωρεῖσθαι δι' ὄλου τοῦ Πελάγους τῶν παρακειμένων Γῶν. ἢ κατ' ἄλλους ἄλλως. Αἰγαῖον πέλαγος μάλις καλεῖται, τὸ μεταξὺ τῶν Κυκλάδων Νήσων, καὶ τῶν Ἀθηνῶν. μὲ ὄλον ὅπου πᾶρα πλατύπρον λαμβάνεται, καὶ κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἑυρωπαϊῶν Ἀρτζιπέλαγο ἐνομάζεται. αἱ Νῆσοι, ὅπου δεῖσκονται εἰς αὐτὸ, ἄλλαι λέγονται Κυκλάδες, ὡσαύτῃ ὅπου κυκλωδῶς δεῖσκονται, καὶ κοινῶς αὐταὶ καλοῦνται Δωδεκάνησα, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν, Δουκαῖσα, κληθεῖσα οὕτως ὑπότινος Βενετικῆ, ὅστις μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δίκλῳ πειρατῶν ἔλθων μετὰ Τελύρων, ἐνερίδισι τῶν Νάξων, καὶ τὰς λοιπὰς τῆς

Αἰγαῖο Νῆσοι.
 Ποσειδῶν Αἰγῶν.
 Αἰτζιπέλαγος.
 Κυκλάδες Νῆσοι.
 Δωδεκάνησα.
 Δουκαῖσα.

ΗΗΗΗΗ

περὶ

Ε.Ι. ΔΕΛΤΟΣ Κ.Τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πρὸς αὐτὴν Νῆσος, καὶ Δουξ ἀνγορεύθη, ὅπως ὅπου ἐλθόντες οἱ Τούρκοι τὸν ἐδίωξαν ἐκεῖθεν, καὶ ἄλλαι Σποράδες, ἐκείναι ὅπου εἶναι διασπαρμέναι ἐγγύς διαφόρων Ἐπαρχιῶν.

Περὶ τῆς Εὐβοίας
Νήσου, ἢ περὶ τῆς
Εὐβοίου.

Εὐβοία -
Εὐρώπης.
Νεγροπόντις.
Εὐραπέζ.

ΕΥΒΟΙΑ, ἢ ὅποια καὶ Εὐβοίος καλεῖται, καὶ ὑπὸ τῶ Ἰταλῶν Νεγροπόντις, ὑπὸ δὲ τῶ Τούρκων Εὐραπέζ, ἀεὶ σκεταὶ πόσον πλησίον εἰς τὴν Σπειρῶν, ὥστε εἶναι δυνατὸν εὐχεσθῆναι μετ' αὐτῶν διὰ Γεφύρας. ὁ Γεωγράφος λίγει. μετὰ δὲ τὴν Ἐλευσίαν ἢ Ἐυβοία ἀρκεταὶ ὁμοίως εἶναι, καὶ μακρὰ, ὡς ἔστι ποταμὸς, μέρος τῆς Βοιωτίας, πεποιήκεν ὁ Εὐβοίος εἶναι αὐτῶν, καὶ Γεφύρας σιδηροδρομίου πρὸς αὐτὴν διπλῆν. Ἐπαλίον, περὶ τὴν ῥηθεῖσαν διπλῆν Γεφύραν, πύργος ἐκατέρωθεν ἐτίθεικεν, ὁ μὲν ἐκ τῆς Χαλκίδος, ὁ δὲ ἐκ τῆς Βοιωτίας. Αὐτὴ ἢ Νῆσος ἐκαλεῖτο πρότερον Ἀβαντίς, καὶ Μάκεις. ὕστερον ἐκλήθη Εὐβοία, ὑπὸ Εὐβοίας τῆς Θυγατρὸς τῆ Ἀσωποῦ, ἢ κατ' ἄλλους ὑπὸ τῆς Ἰῆς τὴν ὅποια μὲν ἀνοῦται εὐμετρήθη εἰς βουῶν, καὶ τὰ ἐγγύθη εἰς τὸ Παράλιον Ἀγρον, τὸ κατὰ τὸ Λιγαῖον Πέλαγος ἀνοικτόμενον (τὸ ὅποion ἐκαλεῖτο Ἀυλὴ Βοῶς) τὸν Ἐπαφον. ἀνομαζέτο πρότερον καὶ Ὀχνη, ὑπὸ τῆς Ὀχνης τῆς αὐτῆς μεγίστης Ὀχνης, καὶ Ἐλλοπίαι. ἦν ἰερά αὐτῆ ἢ Νῆσος εἰς τὴν Θίαν Ἡραν. λέγουσιν ὅτι πρότερον ἦν σιδηρῆς μετὰ τὴν Βοιωτίαν, καὶ ὕστερον ἀπεπαύθη, καὶ ἐκλήθη ἀπ' αὐτῆς, εἰς τὸ ὅποion χίσμα καὶ χάσμα γίνονται αἱ ἀλλεπάλληλοι Ἀμπώτις τῆς Θαλάσσης, ἐπιπέδις τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπιπέδις τὴν νύκτα, καθὼς οἶσται τινὲς, ὡς Γων ὁ Ποιητὴς, Εὐβοίδα μετ' Ἰωάννην, πρὸς κλύδων Βοιωτίας Ἀκτὴς ἐχώρισεν, ἐκπέμων πρὸς Κρήτη Πορθμῶν. διὰ τῆς ὁποίας λέγεται Εὐβοίος οὐ μόνον ὁ Πορθμῶς, ἀλλὰ καὶ ἢ Νῆσος. αἱ Ἀμπώτις αὐταὶ λέγονται ὑπὸ τῶ Τούρκων Ἀκινδὶ.

Ἀβαντίς.
Μάκεις.

Ἀυλὴ Βοῶς.
Ἐπαφός.
Ὀχνη.

Ἐλλοπίαι.

Ἀμπώτις.

Εὐβοίος.

Ἀκινδὶ.

Ἀβαντίς.

Κίτιον ἀκρ.

2 Ἡ περιγραφή αὐτῆς τῆς Νήσου, τῆς ὁποίας οἱ Ἐπιχώριοι Ἀβαντίες καλοῦνται, τοιαύτη εἶναι. Κίτιον Ἀκρον πρὸς Βορῆαν, ὅπου

ἰσολίθη ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἐθυσίασεν εἰς τὸν Δία τὰ χειρῶν τὸν πεφαρμαγμένον χιτῶνα, ὑπ' οὗ κρατῆθεις κνησμῶ πυραῖδες, καὶ θρασυεῖν πλοῦται. αὐτὸς ὁ χιτῶν ἦν φαρμακωμῶς μετὰ τὸ αἷμα, ὅπου ἔβριχεν ἐκτὸς πληγῆς τῆ Νήσου Κενταύρου, ὅταν τὸν ἐπλήγασεν ὁ Ἡρακλῆς περὶ τὸν Ἐυνοῖον Πορ., θίλωντας τὰ βιάσθ τὴν Διαιαίρα. διότι γινῆς ὁ Νῆσος πῶς ἔχει τὰ ἄποθαιρ, ὡσαύτῳ τὰ τῶ τῶ Ἡρακλῆος ἦσαν χειρῶν μετὰ τὸ φαρμάκι τῆς Ἰδρας, ὅθεν καὶ ἀφύκτα, ἔμασεν τὸ αἷμα, ὅπου ἔβριχεν ὑπὸ τὴν πληγῆν εἰς ἀγγεῖον, καὶ τὸ ἔδωκε τῆς Διαιαίρας, ἀπαίτας αὐτῶν μετὰ τὰ τῆς εἶπεν ἐγὼ μετὰ διὰ σὲ πλοῦται, ἔσοῦ Χαρίζω ἐπιπύ, τὸ ὅποion ἔχει δυνάμειν τὰ φέρη φιλίαν, καὶ ἀγάπην, ὅπου αἰσῶς καὶ ἰδῆς τὸν Ἡρακλῆα τὰ δοθῆ εἰς ἀγάπην ἄλλης γυναικός, τὰ τὴν ἀλείψης τὰ ἰμάτια μετ' αὐτὸ, καὶ ἄδύς θέλει ἀγαπήσει ἰσῆνα πάλιν. διὰ τοῦτο ἢ Διαιαίρα ἀκούσασα ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ ἔρθησε τὴν Οἰχαλίαν, καὶ ἠγάπα τὴν Ἰόλιον τὴν Θυγατέρα τῆ Εὐβοίου, ἀλείψασα τὰ ἰμάτια τῶ Ἡρακλῆος μετ' ἐπιπύ τὸ αἷμα, τὰ ἔσειλεν εἰς αὐτὸν, μετὰ τὸν δουλοπῆτες Λίχας, τὸν ὅποion ἐφόνευσεν ὁ Ἡρακλῆς πρὸ τῆς ἄποθαιρ, ῥίψας αὐτὸν ὑπὸ τῆς πέτρης εἰς τὸν Πορθμῶν. ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθησαν αἱ Λιχάδες, αἱ ὅποια εἶναι τρεῖς Νησίδαι, πλησίον τῶ αὐτοῦ Κίτιου Ἀκρωτερίου, τὸ ὅποion κοινῶς καλεῖται Κίτιον Λιθάει, πρὸς Δυσμῶς μᾶλλον ἐκδύον, ἀντικρὺ τῆς Ὀπουντίας καὶ τῆς Ἐπικυμυδιῶν Λοκρῶν. εἶτα εἶναι τῆς Ἀταλαντίας τῆς Νησίου, ἔπειτα Αἰδέφως, πλησίον ταύτης ἔχει ὁ Κίτιον Πορ., Μάκεις, Σκάρφην, καὶ παρὰ τὸν Ἐυβοίον εἶναι ἢ Χαλκίς, τούτῳ τὸ Κίτιον ἢ Εὐβοίος. αὐτὴ ἢ Πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον Στύμφυλος, εἶτα ἐκλήθη Χαλκίς, ὑπὸ τῆς Κόμβης τῆς Θυγατρὸς τῶ Ἀσωποῦ, ἢ τῆς καὶ Χαλκίς ἐκαλεῖτο. ἄλλοι δὲ λέγουσι διὰ τὸ ἐκεῖ ἀρῶντο ἔρθῶναι χαλκίαι. δεισκειται ἀντικρὺ τῆς εἰ Βοιωτία Ἀυλίδος, Μητροπολις τῆς Νήσου, πετιμημένη μετ' Ὀρόνον. Μητροπολις, ἀγαλῶν ἀρῶν ἦν Ἐπισκοπὴ τῶ Ἀθῶναι Μητροπολίτου, περιφρομοῦ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν. αὐτὴ ἢ Πόλις ἔσειλε πολλὰς Ἀποικίας εἰς πολλὰς τόπους τὸ πάλαιον καιρὸν, ἀγαλῶν ἀρῶν ἐπὶ ἀρίστη ἀξιολόγους, τὸν Ρήτορα Ἰσαῖον, τὸν Ποιητῆ

Νήσου κίτιον.
Ἡρακλῆς.

Διαιαίρα.

Οἰχαλία.
Γόλη.

Λίχας.

Λιχάδες Ν.

Ἀταλαντία.
Αἰδέφως.

Κίτιον Πορ.
Μάκεις.
Σκάρφη.
Χαλκίς.

Στύμφυλος.
Κόμβη.

Γοῦλη.

Λυκό.

Ε.Υ.Δ. τ. 15 Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Λυκίαν·
Αΐοντίλις.

Αυκίφρονά, καὶ τὰ λοιπά. εἰς αὐτὴν ἀπέ-
θανον ὁ Ἀριστοτέλης, ἢ ὑπὸ φαρμάκῃ, ἢ ὡς
ἀδυναμία, ἢ ὅτι δὸν ἰδυνήθη, καθὼς λέ-
γουσι, τὰ γνωρίστῃ τῶν αἰτίων τῆς πα-
λιρροϊῶν. λέγεται ἀκομὴ αὐτῆ ἡ Πόλις,
καὶ Κλειδί, ὡσαύτῃ οὐοῦ Φίλιππος ὁ Τίος
Δημητρίου τοῦ Βασιλέως τῆς Μακεδόνων,
ἦν Πόλις ἀχύρωσε, καὶ ἰδυνήθησε πλεόν
τῆς ἄλλων, διὰ τὰ τὰς ἐχθροφυλακτικὰ ἐν-
στίον τῆς Ἐλλάδος, τὰς ὁποίας ἀνομάσει
Κλειδιά τῆς Ἐλλάδος, τὴν Κόρινθον δὲ
δὴ ἐναντίον τῆς Πελοποννήσου, τὴν τὴν
Χαλκίδα τῆς Εὐρείου, ἐναντίον τῆς Εὐ-
βοίας, καὶ τῆς Φωκίδος. καὶ τὴν Μαγνησίαν
τὴν ὑπὸ τὸ Πήλιον ὄρος, ἐναντίον τῆς Θη-
σαλῶν, καὶ τὰ λοιπά. ταύτης τῆς Χαλκίδος
ὑπέρεται Πεδίον, ἢτοι Κάμπος, καλού-
μενον Λήλατον, ἐν ᾧ εἰσὶν ἐκβολαὶ θερμῶν
ὕδατων, πρὸς θεραπείαν ἀφροί, ἀπέχει
τῆς Θηβῶν ἀπὸς Ἀγαπλάς 30. Μίλια, οἱ
Χαλκιδεῖς οὗτοι κακῶς ἤκουον, ὡς παιδισ-
ταί. ὅθεν καὶ παροιμία ἀπ' αὐτῶν, χαλκι-
δίσειν.

Δελφῶν.

Εριτεία.

Μετρίμνος·
Εριτραίς.

3 Μετὰ τὴν Χαλκίδα ἦσαν ἡ Εριτεία, Πόλις
παλαιὰ μεγίστη καὶ ἰσχυρὰ τὸ πάλαι, ταυτὴ
Ερίπειος, ἀπ' αὐτῆς ἦσαν ὁ Μενέδημος Φιλο-
σοφος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἡ ἀίρεσις τῆς Ε-
ριτεϊῶν Φιλοσόφων, τῆς ὁπαδῶν αὐτῆ. τὸ
σον αὐτῆ, ὅσον καὶ ἡ Χαλκίς ἐκτίθησαν ὑπὸ
τῆς Ἀθωνάων ἀπὸ τῆς Τρωϊκῶν. ἀπέχει αὐ-
τὴ τὴ Χαλκίδος 20. μίλια ἀπὸς Μισσημβείαν,
ἔχει ὄρον Επισκόπου. ἢ σμακρὰ ταύτης
κατὰ τὴν αὐτὴν Ἀκρωτῆον καὶ ὁ Πορθμὸς,
Πόλις ποτὲ μὲ ὄρον Επισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀ-
θωνῶν Μητροπολίτῳ, Πόρτινα κοινῶς κα-
λούμενη, ἔπειτα ἦσαν ἄλλη Πόλις Ἀμάκυνθος
λεγομένη, ἔπειτα τὸ Μαρμαεῖον. καὶ αὐτι-
κρὺ τῆτος κείνται αἱ Πεταλῖαι Νῆσοι, τὴν ἀ-
ριθμὸν πένταρες, κοινῶς λεγόμεναι Πεταλῖαι.
ἔπειτα τὸ ἄλλο Ἀκρωτῆιον τῆς Νήτου, Δίαν
ἦτοι Διοντίαι καλούμενον, καὶ μετὰ τὴν ἡ Κα-
λὴ Ἀκτὴ, ἔπειτα ἡ Κάρυτος Πόλις τῆς Εὐβοίας,
ἀεισκομένη ὑπὸ τῆς Ὀχῆ τῆς Ὀρεῖ, ἀνομάθη

Ἀμακύνθος.

Πεταλῖαι Ν.

Δίαν·
Διοντίαι·
Καλὴ ἀκτὴ·
Κάρυτος.

Ὀχῆ ὄρος.

Ὀχῆ·
Κοτύλων ὄρ.

Αἰγυῖα πῖλ.

τοῦ τὰ ἀνομάθη καὶ τὸ Αἰγυῖον Πέλαγος) ἢτοι
ἰνομασὴ αὐτῆ ἡ Πόλις ἔμετὸν Λίδον, ὅπῃ
περὶ αὐτὴν ἰφύετο, τὸν ὁποῖον ξύστες ἐνη-
θον, καὶ ἐπλοῦν κατὰ τὸν Στράβ. χειρόμα-
κτα, μέσα εἰς τὰς ποταμῶν οἱ ἀρχαῖοι τὰ
πτόματα τῆς Ἀγῶν, διὰ τὴν ἀπομύνη εἰς αὐτὰ
ἢ σάχη, τὰ ὁποῖα ἔσαν ἐρ' ὑπαινοτο δὸν τὰ
ἐπλοῦν, ἀλλὰ τὰ ἐρ' ἰπτον εἰς τὸ πῦρ, καὶ
ἐκαθαίροντο τὴν πίνον, παραπλησίως τῆ πλύ-
σει, ἀλλὰ τινὲς βλάβης τῆ πυρὸς. οὗτος ὁ
Λίδος καλεῖται Ἀμίαντος. ἡ Κάρυτος εἶχε
ὄρον Επισκόπου, ὑπὸ τῆς Ἀθωνῶν Μη-
τροπολίτῳ, ἀπέχει τῆς Χαλκίδος ἀπὸς Εὐ-
ρον 70. μίλια, εἰς αὐτὴν ἐσέβητο ποτὲ ὁ
Βελάριος Γίγας. ἀνομάθη Κάρυτος, ὑπὸ
τῆς Κάρυτος τῆς Τίου τῆς Χείρωνος, ὑπὸ τῆ
ὁποῖου καὶ Χείρωνεα ποτὲ ἐρ' ἔθη. ἢ πολὺ
σμακρὰ τῆς Κάρυτος εἶναι τὰ Στύρα, κοινῶς
Στοῦρα λεγόμενα, ὁμοίως καὶ τὸ Μαρμα-
εῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν Λατῆμιον τῆς Καρυ-
σίων Κίωνων, καὶ τὸ Ἴερον τῆς Μαρμαεῖου
Ἀπόλλωνος, ἀπ' αὐτῆς ἦσαν ὁ διάπληξ εἰς τὰς
Ἀραφωίδας. ἡ Κάρυτος θιαρῆ κατὰ τὴν
Ἀττικῶν. ἐν τῆ μεταξὺ τῆς Κάρυτος, καὶ τῆς
Καλῆς Ἀκτῆς εἶναι Νῆσος, Μύρτος καλούμενη,
καὶ κοινῶς τὴ Κυρῆς τὸ Νησί. μετὰ τῆς Κάρυτος
εἶναι ὁ Γεραιτὸς Λιμὴν, καὶ Πόλις ποτὲ τοῦ
αὐτοῦ ἰνομάτος. μετὰ τῆτον γίνεται ὡσαυτὲ τῆς
Χερσονήσος Παρθεῖον καλούμενον.

Χειρώνεα.
Στύρα.
Στοῦρα.
Μαρμαεῖον.

Μύρτος Ν.
Κυρῆς Νησ.

Γεραιτὸς Λιμ.

4 Ἐπιταί τὸ τρίτον Ἀκρωτῆιον τῆς Νήσου,
τὸ ὁποῖον θιαρῆ κατὰ τὸν Ἐλλάδαρον, τὸ Κα-
φάρειον δηλαδὴ, τὸ ὁποῖον καὶ Καφάρως λέ-
γεται, καὶ κοινῶς Κυλοφάγον, ὑπὸ δὲ τῆς
Ἰπάλων Κάβο δ' ὄρο. Καφάρως λέγεται κυ-
ρίως, ἢ τῆτος τῆς Θαλάσσης ἀπὸς τοῖς Αἰγυα-
λοῖς, Ἔαχὺς καὶ Σκοπέλοις διαλημμενός,
καὶ ἄρμασι, καὶ χειράσι, καὶ τὰ ἀπὸς ὑπόβα-
σιν ὑπορώματα, καὶ κρημνοῖς περισοχιζόμε-
τος, καὶ ἀπὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ἔτι καὶ διη-
νεκίσι τοῖς ἀνέμοις περιπνέμενος, ἢ ὡς
ἀνομάθη ὑπὸ τῆς κατὰ πνεῖθαι ἀσυνότος. διό-
τι κατὰ τοὺς παλαιούς, Κάπος λέγεται τὸ
πνεῦμα. Ἐπιταί τὸ Ἀκρωτῆιον τῆς Εὐβοίας
εἶναι διάσημον, μὲ τὸ τὰ ἐτυμῆθαι ἐκεῖ τὸ Ναυά-
γιον τῆς Ἐλλάδος, ὅταν ἐγυέζοι μετὰ τὴν ἄ-
λωσιν τῆς Τρωάδος, ὅμῃ μὲ τὸν Ἀγαμέμνο-
να εἰς τὴν Πατρίδα τοῦς. αἰτίος ἐσάθη ταύτης
τῆς φθορῆς τῆς Ἐλλάδος, ὁ Ναύπλιος, ὁ Τίος
τῆ Προσίδωνος, ὁ ὁποῖος θιλωπας τὰ ἐδε-
κηθῆναι διὰ τὸν θάνατον τῆς Παλαμίδος τῆς Τίης,
τὸν

Καφάρειον.
Καφάρως.
Κυλοφάγον.
Κάβο δ' ὄρο.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὸν ὁποῖον λιθοβολήσαντες οἱ Ἕλληες, ἀδί-
 κως τὸν ἐξόνεισαν, ὄχι δι' ἄλλο, παρά δια
 τῆ ἐπιβουλῶν τῆ Οὐδυσσεύς, ὁποῖος Οὐδυσ-
 σεύς μὴ θελήσας νὰ συμπλεύσῃ καὶ αὐτὸς
 ἐπὶ Τροίᾳ, ἐπροσποιήθη νὰ εἶναι μωρὸς,
 καὶ ζῆξας ἵππων καὶ βοῶν, ὄργωνε τὸ Χω-
 ρύρι, σφεύρωντας ἄλας, ὁ δὲ Παλαμῆδης
 ὁ Τίος τῆ Ναυπλίου καὶ Κλημεύς, πῆς Θυ-
 γατρὸς τῆ Ἀρτίως, σοφώτερος ὢν, τὸν ἐρα-
 νέρωσεν, ἔσαντες καὶ νὰ βάλῃ ἔμπροσθεν αὐ-
 τῆ ἀρωγῶντος τὸν αὐτῆ Τίον Τηλέμαχον, τὸν
 ὁποῖον ἰδὼν ὁ Οὐδυσσεύς, ὄδους ἐσαμάτισε
 τὸ Ἄρμα, διὰ νὰ μὴ φωνάσῃ ὁ Τίος του, καὶ
 ὑπὸ τῆ αὐτοῦ προσποιηθεῖσα παραφροσύνη
 ἐβλήθη, δι' αὐτὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐφθόνη ὁ Οὐ-
 δυσσεύς τὸν Παλαμῆδην, ἵως ἐποῦδ' ἄν κει-
 ρὸν ἀρμόδιον, ἔκαμε πλάσαις χερσῶν, πῆ-
 χα πῶς ἔχει νὰ ἀποδώσῃ ὁ Παλαμῆδης τοὺς
 Ἕλληες εἰς τὸν Πείριμον, πῆς ὁποῖας πεισά-
 σατες οἱ Ἕλληες τὸν ἐλιθοβολήσαν, ἢ κατ'
 ἄλλης ἰδόντες αὐτὸν εἰς τὴν Θάλασσαν ὑβλίδη,
 ὅτι Διομήδης, ὁ Οὐδυσσεύς, καὶ ἄλλοι, ὑπὸ
 τὸν φθόνον ἐπὶ εἶχαν εἰς αὐτὸν, λιθοβολήσαν-
 τες τὸν ἔπρηξαν. μεθ' ὧν λοιπὸν ὁ Ναύπλιος
 τὴν ἀκαίρῳ τῆ Τίου του, ἐπλόσε πρὸς αὐ-
 τοὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πῆς τῆ Παιδὸς ἀπήτη
 ποιῶν, ἀλλ' ἄπρακτος ἐγένετο. ὡσὺν ὅτι
 ὅλοι οἱ Ἕλληες ἔκανον χάριν εἰς τὸν Ἀγαμέ-
 μνονα τὸν Βασιλέα, ὁμῶς μὲ τὸν ὁποῖον, ὁ
 Οὐδυσσεύς ἐφόνευσεν τὸν Παλαμῆδην. διὰ τῆ
 καὶ αὐτὸς ὁ Ναύπλιος περιπλάσας τῆς Ἑλ-
 λωίδας Πόλεις, ἔκαμε τῆς Γυναικας τῆ Ἑλ-
 λωίων, νὰ μοιχάσθω, τὴν Κλυταιμῆ-
 δραν τὴν Γυναικα τῆ Ἀγαμέμνονος μὲ τὸν
 Αἴγιον, τὴν Αἰγιάλαια τῆ Διομήδους, μὲ
 τὸν Σθενέλον, τὴν Μήδαν τῆ Ἰδομενέως μὲ
 τὸν Λεύκον, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ὁ Λεύκος ὕστερον
 τὴν ἐφόνευσεν. ὁμοίως καὶ τὴν αὐτῆς Θυγα-
 τέρα τὴν Κλησυδῆραν, κατηφυγούσας ἐν τῆ
 Ναῶ, ὡσαύτως καὶ τῆ λοιπῶν Ἑλλωίων.
 ἀκόμη ἀπετέλεσεν αὐτὸς ὁ Ναύπλιος νὰ σχι-
 θῶν καὶ δέκα Πόλεις ὑπὸ τῆ Βασιλείας τῆς
 Κρήτης, πῆς ὁποῖας ὤρισεν αὐτὸς, καὶ μετὰ
 τὸν Τρωϊκὸν Πόλεμον ἔκαμε ἀκόμη νὰ διώξῃ
 καὶ τὸν Ἰδομενέα, ὅταν ἐκατέβη ἐκ τῆς Τροίας
 εἰς τὴν Κρήτην, καὶ πλόταϊον ἀκούσας τὴν
 τῆ Ἑλλωίων ἐπαέδον ἐπὶ τὴν αὐτῆ Παφίδα,
 καὶ ἰδὼν αὐτοὺς, νὰ πάσχωι ὑπὸ ζῆλτος, καὶ
 Ταραχῆς τῆ ἀνίμων, ἀναψέ φρετίαν μεγαλῶν
 εἰς τὸ Καφάρειον Ἀκρωτήριον τὴν νύκτα, τὴν

ὁποῖαν ἰδόντες οἱ Ἕλληες, ἐλογίασαν νὰ
 εἶναι Διμῶν. ὅθεν ὀρμήσαντες πρὸς αὐτὸ με-
 τὰ Καράβιά τους, ἐσωτερόθησαν, καὶ ἐχά-
 θησαν ἐκεῖ τὰ περισσόπρα μὲ αὐτοὺς, εἰς τὰ
 σκόπελα καὶ εἰς τὰς πέτρας, αἱ ὁποῖαι εἶναι
 πλησίον αὐτοῦ, καὶ ὀνομάζονται Γυραῖαι, καὶ
 Γυραὶ, καὶ Καφαεῖδες, καὶ Χοιράδες. με-
 τὰ τὸν Καφάρειον ἦτον Πόλις λεγομένη τὰ Κοῖλα
 τῆς Εὐβοίας, καὶ τόπος Παραθαλάσσιος, οὗ-
 τω καλούμενος διάσημος εἰς τοὺς Συγγραφῆς.
 καὶ ἐν τῆ μεταξὺ αὐτῶν, Τόπος εἶναι, Βύσα-
 θμος λεγόμενος. ἔπιται Χερσόνησος Ἀ-
 κρα, καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τοῦ
 Βουδύρου Ποτ. εἶναι καὶ ὄρος Βουδύρος λεγ-
 ὄμενον. πέραν τούτου τοῦ Ποταμοῦ ἦταν Κί-
 ρινθος Πόλις ποτὲ μικρὰ, ἐγγὺς τῆς Θα-
 λάσσης, καὶ τοῦ Βουδύρου Ποτ. αὐτὸ δὲ κατὰ
 τὸ Μεσόγειον κεῖται Νέδων ὄρος, Μεθώνη,
 Πόλις ποτὲ, Τεχὴ καὶ ἄλλαι Παραθαλάσ-
 σιαι, τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος Προσηώς ἐπὶ ἡ-
 κλησιον ἐγγύτης. αὐτοῦ εἶναι καὶ τὸ Ἀρτεμί-
 σιον, τὸ ὁποῖον εἶναι Αἰγιάλος εἰς Βορείαν
 ἀντιπεπεμεύς, ὡς τὴν εἶναι δὲ μάλιστα ἡ ὑπὸ
 Φιλοκτήτη γενομένης Χώρας Ὀλιζών, πλη-
 σίον αὐτοῦ ἔστιν καὶ ἡ νῆκη τῆ Ἑλλωίων εἰς
 τοὺς Μήδους. καὶ ἐφίξῃς ἦσαν Πύρρα, μεταξὺ
 αὐτῶν εἰσέρχεται καὶ Ποτ. Αἶγα, Ἀργυρὰ,
 Ἑλλωπία, Ὡσεὸς, ἦτις Ἐσαιαία πρόπρον
 ἐκαλεῖτο, αὐτὴ ἡ Πόλις δέχεται ὑπὸ τῆ Τε-
 λεθρῶ ὄρει, ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς, ἐν τῆ
 καλούμενῳ Δρυμῶ παρα τὸν Κάλλαντα Ποτ.
 μεταξὺ τοῦ Ἐρεοῦ, καὶ τῆς Αἰδίφου κεῖται τὸ
 Τελέθριον ὄρος, καὶ τὸ Γίνιον ὄρος, εἶπε
 εἰς τὸν αὐτὸν Αἰγιάλον εἰσέρχεται ὁ Κάλλας
 Ποτ. πέραν αὐτοῦ τίθεται ὁ Δρυμὸς, ἡ Φα-
 λασία Ἄκρα, τὸ Δῖον Ἄκρον, κατὰ τὸ Πη-
 λημι. ἢ μάλλον εἰπεῖν τὸ Ἀρτεμισιον Ἀκρω-
 τριον, εἰς τὸ Μεσόγειον αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀπε-
 λατῆς ἐκ τοῦ ἑτέρου Αἰγιάλου εἶναι ἡ Ἐσαιαία
 Χώρα καὶ τὰ ἔξῃς.
 5 Γυρίζει αὐτὴ ἡ Εὐβοία Νῆσος μιλία, κα-
 πῆτινας, 360, ὅρη ταύτης ὀνομασὰ παρα
 τῆς Συγγραφῆς εἶναι καὶ ὁ Ζάραξ, ὀνομα-
 θῶν ὑπὸ τῆ Ζάρακος τοῦ Τίου Κακίτου, τὸ
 ὁποῖον θέλουσι τινὲς νὰ εἶναι ὁ Καφάρειος,
 ἦτοι ὁ Ζυλοφάγος, καὶ ὁ Ὀφέλιος, κληθεῖ
 ὑπὸ Ὀφέλιου τοῦ Ἀρχιμόρου, ὁ ὁποῖος ἦτον
 Τίος τοῦ Λυκούργου τοῦ Ἰερέως τοῦ Νιμείου
 Διὸς, ἐπὶ ἔξῃς. ἐνεβίβασεν αὐτὴν τὴν Νῆ-
 σον οἱ Τούρκοι, ἐνταῦθα ὑπὸ Χελσίου 1470,
 ὅτι

Οὐδυσσεύς

Γυραῖαι.
Γυραὶ.
Καφαεῖδες.
Χοιράδες.
Κοῖλα Εὐβοίας

Βύσαθμος.
Χερσόνησος.

Βουδύρος ποτ.
Κίρινθος.

Μεθώνη.
Τεχὴ.

Ἀρτεμισιον.

Πύρρα.
Αἶγα.
Ἀργυρὰ.
Ἑλλωπία.
Ὡσεὸς.
Ἐσαιαία.

Κάλλας π.
Δρυμὸς.
Φαλασσία ἄκρα
Δῖον ἄκρα
Ἀρτεμισιον.

Ἐσαιαία Χώρα.

Ζάραξ.

Ὀφέλιος ποτ.

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον ἐπῆραν τὴν Χαλκίδα Πόλιν, ἥτοι τὴν Εὐβοίαν, εἰς τὰς δύο τῆς Γαλιου Μίλων, ἡμέρα πέμπτη, φυγὰν ἀπ' αὐτῆς τῆς Πόλεως ὁ Ναύαρχος τῶν Βενετῶν ἐσάθη ὁ πόλεμος πλείον τῶν 30. ἡμερῶν. ἐπολέμησαν οἱ Βενετοὶ αὐτὴν τὴν Πόλιν, ὅσον ἠδυνήθησαν εἴτε 1689., ἀλλὰ δὲ ἠδυνήθησαν ἐν τῷ πάροιυ.

Περί τῆς Σκιάθου Νήσου.

Σκιάθος Ν. Σκιάθος.

Η Σκιάθος Νῆσος, κοινῶς καλεῖται Σκιάθος, ἀπέχεται μεταξὺ τῆς Εὐβοίας, καὶ τῆς Θιασαλίας, ἀπὸ τῆς Μαγνησίας τῆς Ἀκρωτηρίου, πλείον τῆς Σκοπέλου, ἀρισταμένη πρὸς Βορίαν ἀπὸ τῆς Βορείας Ἀκρας τῆς Εὐβοίας 20. μίλια. ἔχει καὶ Πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, γυρίζει μίλια 30., τὴν ἄεισαν οἱ Βενετοὶ ἀπὸ τῆς 1454. ἕως τῆς 1538., καὶ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον τὴν ἐκνεύσαν οἱ Τούρκοι, καὶ πάλιν εἴτε 1600. τὴν ἐπῆραν οἱ Βενετοὶ, καὶ ἐχάλασαν τὸ Καστέλλο λεγόμενον τῆς Ἀγίας Γεωργίας, εἶναι περὶ μιστὴν μὲ ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαερίας Μητροπολίτην, τὴν Πέλιν (αὐτῆς τὸ παλαιὸν ὄνομα μὲ τὴν Πεπάρηθον, τὴν ἐκρήμισεν ὁ Φίλιππος.

3 Περί τῆς Σκοπέλου Νήσου.

Η Σκοπέλος Νῆσος, μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα λέγεται καὶ κοινῶς. εἶναι ἀκουσὴ μὲ τὸν κάλλιπον οἶνον, ὅπου ἀγάζει, γυρίζει μίλια 50., δίσταται τῆς Σκιάθου πρὸς τὰ μίλια. ἄλλοι θίλῃσι τὴν γυρίζει μίλια 30. Το σελαι ἀπομαίνου Πισαφύτου 209 9/11 591.

4 Περί τῆς Νήσου, ὅπου λέγεται Ἀρόμος, καὶ κοινῶς Χελιοδρόμια.

Ἀρόμος. Χελιοδρόμια.

Α Ἐπὶ τῇ Νήσῳ εἶναι κατοικημένη, Ἀρόμος λεγομένη, καὶ κοινῶς Χελιοδρόμια.

5 Περί τῆς Σκύρου.

Σκύρος. Αἰπίνα.

Η Σκύρος, μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα λέγεται καὶ κοινῶς. ὁ Ὀμηρος τὴν καλεῖ Αἰπίνα, ὁ Δυκόφρων Αἰγίλιπα, τὴν

πέσιν ὑψηλῶ. διότι Αἰγίλιψ Πέβρα εἶναι, Αἰγίλιψ ἥτις διὰ τὸ πῦ ὑφους δυσανάβατον, καὶ ὑπὸ Αἰγὸς λείπεται, ζώου ἀλτικῶ, καὶ πετροβατικῶ. διάσημος ἐκ τοῦ Ἀχιλλεύου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τρωάδος, ἀκούσας τὸν Ἐκτορα ἀνδρείον, καὶ φοβηθεὶς, ὑπεκρίθη νὰ εἶναι Κόρη, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκύρον ἐκατοίκει μετὰ τῶν Παιδῶν τοῦ Λυκομήδους, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ὁ Ὀδυσσεύς, ἔσωντας καὶ νὰ ἐσάλη ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, μὲ τοιοῦτον ἔσπον. ἀπὸ τῆς Παρθενῶνος τῆς Λυκομήδους, ἔρριψεν ἀβράκτους καὶ ἡλακάπτες, ἥτοι ἀβράχθια, ἑρῶκεις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐργαλεῖα Γυωαϊκῶν, ὁμοίως καὶ τῶσα καὶ ξίφη, καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα ἀνδρῶν. καὶ αἱ μὲν Γυωαϊκὲς τῆς Γυωαϊκῶν ἐδιάλειγον. ὁ δὲ Ἀχιλλεύς λαβὼν ξίφος, ἐδοκίμαζε νὰ τὸ κινῆ ἐπιπέδῳ, ἐκ τῆς οὐσίας ἐγνώρισεν, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τοὺς Ἑλλήνας. ἀλλὰ τὸ πῦ εἶναι πλάσμα, ὡσαύτ' ὅπ' ὁ Ὀμηρος παρπλάις ἀγροῦ τὴν κρύψιν τοῦ Ἀχιλλεύου, καὶ τὴν θηλασολίαν, καὶ τὴν ἐν Γυωαϊκῶνίτιδι ἁρπαγῆς. οὕτω τὸν Ἀχιλλεῖα κατ' ἄνω γαστρὸς πλεῦται, ἀλλ' ὑπὸ ἀπὸ βῆδον ἐσαλμῶν παρὰ τῆς Παφῶς. τὸ ἀληθὲς ἔχει οὕτω. τότε πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβη Γυωαϊκῶν ὁ Ἀχιλλεύς τὴν Διδάμειαν, τὴν θυγατέρα τῆς Λυκομήδους, ἧς ἔγινε Νεοπόλεμον, καὶ στυδίζετο εἰς τὴν Θαλάμοις καὶ Παρθενῶσι, πόθ' τῆς Νεογαμίας. ὅθεν ἐμυθάσαντα, ὅτι Γυωαϊκῶν ὑπέδει. ἀκούσας δὲ ὑπὸ τῆς Ὀδυσσεύος τὴν ἐκστρατείαν, ἀφοθύμῳ ἤκουσε, καὶ ὤρμησε πρὸς τὸν πόλεμον, μὲ ὅλον ὅπ' ἠξέδρασε ἐκ τῆς χρησμοῦ, ὅτι βραχυχρόνιος ἔσαι, εἰ πρὸς τῆς Τροίας ἐκπλάτοι.

Λυκομήδους.

Ἀχιλλεύς.

Διδάμεια.

Νεοπόλεμος.

Θησείας.

2 Διάσημος ἐσάθη αὐτῇ ἡ Νῆσος, καὶ μὲ τὸν θάνατον τῆς Θησείας, ὁ ὁποῖος ὑστέρων ἀπ' οὐ ἐχάρισε τὴν Δημοκρατίαν εἰς τὰς Ἀθῆνας, συκοφαντήσας αὐτὸν κάποιος Ἀθῆναιος Λύκος ὀνομαζόμενος, ἔκαμε τὰς Ἀθῆνας νὰ ἐξοστρακίσουσι τὸν Ἡρώα ἐκ τῆς Ἀθῆνῶν, ὅστις ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκύρον, συνδεδείκτο μὲ τὸν Λυκομήδην τὸν Βασιλῆα ταύτης, αὐτὸς δὲ ὁ Λυκομήδης φθογῆσας τὸν Θησέα, τὸν ἐφόνευσεν. ὑστέρων λιμῶξαντες οἱ Ἀθῆναιοὶ, καὶ κελῶδαιεῖτες ὑπὸ τῆς Μαστείου, τὰ καίμην τὴν ἐκδίκησεν διὰ τὸν Θησέα, ἐφόνευσαν τὸν Λυκομήδην, καὶ ἐπῆραν τὴν ὅσα τῆς Θησείας, τὴν ὅποια φέρονται εἰς τὰς Ἀθῆνας, ὅπου οἰκοδομή.

IQANNINA 2006

δομήσαντες Θησεϊον, ἀπέναντον εἰς τὸν Θησεϊα ἰσοθίους τιμας. αὐτὴ ἡ Σκύρος, εἶναι Νῆσος περὶ αἰθῆς καὶ λυφρά. ὅθεν καὶ παροιμία ἀπ' αὐτῆς λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπελών, ἀρχὴ Σκυρία. γυρίζει μίλια 80., ἢ κατ' ἄλλους 60., πλησίον ταύτης εἶναι ἡ Σκυροπούλα, Νῆσος σμικρὰ, ἐπῆρας οἱ Βεῖτοι τὴν Σκύρον, καὶ τὴν ἑκαταῶν ἐν ἔτει 1652. εἶναι πετιμημένη μὲθ' ὀρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶν Ἀθηνῶν Μητροπολίτῳ, ἀπέχει πρὸς Εὐβοίας, πρὸς Βορέαν 28. μίλια, ἔτι πρὸς Μαγνησίας 70. μίλια.

6 Περὶ τῆς Νήσου, ὅπου λέγεται κοινῶς Ἀγισράτης, καὶ ὑπὸ τῶν Παλαιῶν Νία, καὶ Νία.

Ἡ Νῆσος, ὅπου λέγεται κοινῶς Ἀγισράτης, ἢ Ἀρχισράτης, εἶναι κατοικημένη ὑπ' Ἀθηνῶν, αὐτὴ λέγεται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν Νία, καὶ Νία, οὐ πολὺ σμακρὰ πρὸς Λήμνου.

7 Περὶ τῆς Λήμνου Νήσου.

Ἡ Λήμνος, κοινῶς Λήμνο, καὶ Στάλαμῶν, Νῆσος ἐστὶν ποτὲ τοῦ Ἡφαίστου. ἰκαλεῖτο τὸ πάλαι Δίπολις, αἴσα ὅπου εἶχε δύο πόλεις, Μισόγειον μὲν τὴν Ἡφαιστιάδα, ὀνομαθῆσαν ὀνόματι τῆς Ἡφαίστου, καλουμένην ταυτῶν Κόκκινον, καὶ Παραθαλασσίαν τὴν Μυεῖναν, κληθεῖσαν ὀνόματι Μυεῖνης πρὸς Γυναικὸς τῆς Θεῆς, καὶ Θουγαφῶς πρὸς Κρηδίας, λεγομένην Μαύδρα, ἢ καὶ Παλαιόκασρον. εἶναι ἀκρὸς αὐτῆς ἡ Νῆσος, μὲν τὴν Δημῖαν Γῆν, ὅπου ἀγάζει. αὐτὴν τὴν Νῆσον ὤρεσαν ἐν καιρῷ Γυναικίς, ἰσωντας καὶ τὰ φοιδύτου τῶν Ἄνδρας, ὅταν ἐκοιμῶντο, μεθυσθέντες ἄφρονον, πλὴν πρὸς Τριπύλης, ἡ ὁποία ἐκλείσει τὸν Πατέρα τῆς Θεῆς, μίση εἰς κίβωτον, καὶ τὸν ἐφύλαττον ὑπερὸν δὲ φανερῶν γυνομῶν, αὐτὸν μὲν τὸν ἑκαταπόνησαν, κατὰ δὲ πρὸς Τριπύλης ἐψηφίσαντο θάνατον, ἡ δὲ μαθούσα φάγει, καὶ ληθαῖς περιπίπτει, οἱ ὅποιοι τὴν ἐπούλησαν τοῦ Λυκούργου, καὶ τὴν ἐξῆς. ὅθεν ἐπεκράτησε καὶ παροιμία, Λήμνια κακὰ, καὶ Δημῖα δίκη, ἢ κακίση δηλαδὴ. καὶ οἱ Ἀ-

χαιοὶ δὲ κατὰ τὸν Ὀμηρον, ἐν Λήμνῳ πίονες κρατῆρας ἐπισφίβας οἴνου, κατακαυχῶντο Τρώων. ταύτῃ τὴν Νῆσον ἐξουτίασε καὶ ὁ Μιλτιάδης. Παρὶς εἶναι αὐτῆς τοῦ φιλοστράτη Φιλίστρατος τὴν Λήμνον ἐπῆρας οἱ Βεῖτοι ἐν ἔτει 1204., οἱ Τούρκοι ἐν ἔτει 1464., διὰ τῆς β. Σουλταν Μιχμήτι, καὶ πάλιν οἱ Βεῖτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ἐξ ἀπ' αὐτῶν οἱ Τούρκοι ἐν ἔτει 1573. οἱ Βεῖτοι πάλιν ἐν ἔτει 1656., οἱ Τούρκοι πάλιν ἐν ἔτει 1657. γυρίζει μίλια 65., ἢ κατ' ἄλλους 100, πετιμημένη τὸ πάλαι μὲθ' ὀρόνον Ἐπισκόπου, ταυτῶν δὲ Μητροπολίτου. ἀφίσταται ὀνόματι τὸ Ἅγιον Ὄρος 87. μίλια, ὀνόματι τὴν Μιτυληνῶν 60. Τὰ περὶ τὴν Λήμνον Νησιά, πᾶσι τοῖς εἶναι ἔρημα, ὀνομαζονται κοινῶς Λιμεῖς, Πελαγίσι, Πιπίει, Πρασονῆσι, Δρόμοι, Στρακίτι, καὶ τὰ λοιπὰ.

8 Περὶ τῆς Μυκῶν Νήσου.

Ἡ Μύκωνος, ἢ τις καὶ Μυκῶν, καὶ κοινῶς Μύκωνο λέγεται, ἔχει πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καὶ Ἀκρωτήριον, ἢ Ἀκρὰν Φορβίαν λεγομένην, εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον κατὰ τοὺς Ποιητὰς, ἐφοιδύθησαν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείους οἱ πλοῦταῖοι τῶν Κρητῶν. ἢ φαλάκρα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τῆς Μυκωνίως φέρεται. γυρίζει αὐτὴ ἡ Νῆσος μίλια 30. εἶναι ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σίφου.

9 Περὶ τῆς Τύσου Νήσου.

Ἡ Τύσος Νῆσος, κοινῶς Τύσο λέγεται, ἐκλήθη Τύσος κατὰ τὸν Στέφανον ὀνόματι τῆς Οἰκιστῆς ἀνομάζετο καὶ Τδροῦσα διὰ τὸ κατάρρυτος εἶναι. τὸ Κάσρον ταύτης φέρεται εἰς Ὄρος. μόνη αὐτῆς ἡ Νῆσος ἐκ τῶν λοιπῶν τῆς Αἰγαίου Πελάγους, φέρεται εἰς τὴν ἑξουσίαν τῶν Βεητικῶν, καὶ ἔχει Ἐπισκόπον Λατίνον, γυρίζει μίλια σχεδὸν 50., ἢ 40. κατὰ διαφόρους Συγγραφῆς. ἔξω πρὸς Πόλιος ἦτον ποτὲ εἰς Ἄλσος, Νεὸς λαμάρκατος τοῦ Ποσειδάωνος. λέγουσιν εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον εἶναι πηγὴ, πρὸς ὁποίας τὸ ὕδωρ δύνει σμίγεται μὲν τὸν οἶνον, κατὰ τὸν Ἀθήναλον, εἰς αὐτὴν γίνεται ὄφεις ἔσχαρπιοι δεινοί, καὶ σκόρ-

Φιλίστρατος
Λιμίτι.
Πελαγίσι.
Πιπίει.
Πρασονῆσι.
Δρόμοι.
Στρακίτι.

Μύκωνος.
Μύκωνο.
Φορβία ἄκρ.

Τύσος.
Τδροῦσα.

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σκόρδα δρομήταζε, ἔχει Πόλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, πετιμημένω μὲ Ἐπίσκοπον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μητροπολίτῳ τῆς Ρόδου ὑποκείμενον ποτὲ. ἀφίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον δύο ὄρη ὑψηλὰ, ἑπάρω εἰς εἷα ἀπ' αὐτῶν αἰθρη ποτὲ μία Γωαῖκα γυμῆ, κατοπτρῶσα τὸν σόλον τῶν ἔχθρων, ἐρχόμενον κατὰ τῆς Νήσου, καὶ ἐγείρουσα τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἐπαρακάλει, καὶ συκαθῆ Ἀύψ, ἥτοι Γαρβίρος. καὶ ἄλλοις ἐσκαίθη μὲ τῶν ὄρων, ὅπῃ αὐτὸν κάποι φερετὶ τὴν ἐχθρὴν Ἀρμάταν, ὡς πὶ οἱ περιεστῆροι Ἀνδραῖοι ἐπνίγησαν, καὶ οἱ ὀλιγώτεροι σωθόντες εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον, ἐγίναν δέλοι ἀφίσταται τῆς Μυκόνου πρὸς Βορείαν μίλια 12, ἢ 15.

10 Περὶ τῆς Ἀνδρου Νήσου.

1 **Ἡ** Ἀνδρος, κοινῶς Ἀνδρο, ἐκλήθη ἔγω, διὰ τὸ εἶναι τοὺς ἐκεῖ τόπους, Ἀνδραῖοι, ἥτοι Σπηλαιῶδες, ἐκαλεῖτο πρότερον Κουραῖν, καὶ Ἀντανδρος, εἶτα Ἐπαγρεῖς, καὶ Ἐδρουάσα. ἔχει Πόλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, πετιμημένω μὲ Ἐπίσκοπον Ἀρχιεπισκόπου, καίτοι τὸ πρότερον Ἐπίσκοπὸν τοῦ Ἀθηνῶν, ἀφίσταται τῆς Τζίας 40. μίλια. λέγουσιν, ὅτι εἰς τὴν ἰορτῶν, ὅπῃ ἐπέλου οἱ Ἀνδρῆοι τοῦ Διονύσου, ἔτρεχον αὐτομάτως οἶνος ἐκείνῳ τῶν ἡμέρων ἐκ τοῦ ἱερῶς τοῦ Ἰσθμοῦ Θεῶ. ἐσάλθη ὁ Θεμισοκλῆς ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς Ἀνδρείους, διὰ τὰ λάβει εἰς αὐτῶν χρήματα, εἰς τοὺς ὁποίους εἶπε, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον παρὰ τῶ Πλούτάρχῳ, δύο ἡκίον θίους κομίζων, Πειθῶ, καὶ Βίαν. οἱ δ' ἔφασαν, εἶναι καὶ παρ' αὐτοῖς Θεοὺς μεγάλους δύο, Πενίαν καὶ Ἐπορίαν, ὑφ' ὧν κωλύεσθαι δοῦναι χρήματα ἐκείνῳ. ἡ Περίμετρος τῆς Ἀνδρου εἶναι μιλίων κατὰ τινας, 100.

2 Οὐ πολὺ μακρὰ τῆς Ἀνδρου εἶναι ἡ Γυάρος Νῆσος, ἥτις καὶ Γυάρα λέγεται, καὶ κοινῶς Γυούρα, κειμένη μετὰ τῆς Σκύρου, καὶ τῆς Κίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιμπον οἱ Ῥωμαῖοι τὸ πάλαι τοὺς ἐξωρίτους καὶ ὑπεδωμένους. λέγουσιν τινεῖς, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ νῆξ Καλόγηρος λεγομένη, εἰτε λοιπὰ.

Ἀνδρος, Κουραῖν, Ἀντανδρος

Γυάρος, Γυάρα, Γυούρα

Καλόγηρος

11 Περὶ τῆς Σύρου Νήσου.

Ἡ Σύρος, ἥτις καὶ Συρία λέγεται, καὶ κοινῶς Σύρα, εἶναι μία τῶν Κυκλάδων, Σύρον Πόλιν ἔχουσα τῷ αὐτῷ ὀνόματι, μὲ Ἐπίσκοπον Ἐπίσκοπον ὑπὸ τῶν Ἀθηνῶν Μητροπολίτῳ, Πατεῖς τῷ Φερικύδου Φιλοσόφῳ, καὶ τῷ Τραγικῷ Ποιητῷ. οἱ οἰκηταὶ ταύτης κρατοῦσιν οἱ πλείοντες τὰ δόγματα τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἔχοντες καὶ Ἐπίσκοπον Λατίνον.

2 Πόρρω τῆς Ἀνδρου μίλια 12, κείται ἡ Τύρα Νῆσος, κοινῶς Τύρα, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος εἶναι μιλίων 18.

Σύρος, Συρία, Σύρον

Τύρα, Τύρα

12 Περὶ τῆς Πάρου Νήσου.

1 **Ἡ** Πάρος, κοινῶς Πάρο, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Πακτία, εἶτα ἀνομάθη Μινωῖς, ὑπὸ Μίνωος τοῦ Βασιλέως τῆς Κρήτης, τοῦ ὁποίου τοὺς νόμους ἐμεταχειρίζοντο οἱ Ἐγχεῖοι ταύτης τῆς Νητου. ὁμοίως ἐκαλεῖτο καὶ Δημητεῖας, Ζάκωδος, Τεῖα, Ἰλυσία, καὶ Καβαρῖς, κατὰ τὸν Στίφ. ἔχει Πόλιν τὸ πρότερον μὲ Ἐπίσκοπον Ἐπίσκοπον ὑπὸ τῶν Ρόδου Μητροπολίτῳ, ταυτῶν δὲ Μητροπολίτου, ἐν αὐτῇ ποτὲ ἦτον Βωμός, ἢ ἱερὸν, τοῦ ὁποίου ἡ καθεμία πλάρα ἐκείνη ἐπὶ σαδίου, ἀπ' αὐτοῦ τῶν εἶναι Ναὸς Περικαλλῆς τῆς Θεοτόκου, Ἐκατονταπυλιανὴ καλούμενος. ἔχει αὐτὴ ἡ Νῆσος καὶ Λατόμιον, ἀπ' οὗ ἐξάγουσι μάρμαρα λευκότατα καὶ λαμπρά. καὶ δύο Λιμενεῖς ἀρυχάρους, τὸν μετ' Ἀγούσαν καλούμενον, ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν Κώμης, πρὸς Βορείαν. τὸν δὲ πρὸς Νητον κείμενον Τεῖς ὀνομάζουσι. τὸ Ἀκρωτεριον ταύτης τῆς Νήσου, Σούριον καλεῖται. τὸ παλαιὸν Κάστρον, ὅπερ ἠδαφίθη ὑπὸ τοῦ Μπαρμπάρουσα, Κέφαλος κοινῶς ἐκαλεῖτο. γυρίζει μίλια 80., ἢ κατ' ἄλλους 40. μόνον. ἀπέχει τῆς Δήλου πρὸς Μεσημβρίαν μίλια 38. ἢ κατ' ἄλλους 20. καὶ τῆς Ἰου 40.

Πάρος, Πακτία, Μινωῖς

Δημητεῖας, Ζάκωδος, Τεῖα, Ἰλυσία, Καβαρῖς

Σούριον ἄκρον

13 Περὶ τῆς Ἀντιπάρου Νήσου.

Ἀντιπάρου:

2 Ἀντικρὺ τῆς Πάρου, κείται ἡ Ἀντίπαρος, τῆς ὁποίας Νήσου ἡ Περιμετρὸς εἶναι μιλίων 18. εἰς τὸ μέσον πύττις εἶναι Σπίλαιον, ἐξ ὧν τοῦ ὁποίου εὐζώντες ἄνωθεν ὕδωρ λιθοῦται, καὶ λοιπὴ Στήλας διαφόρου, καὶ πολυειδῶς χήματος, κατὰ τῆς διαφόρου, εὐζώντας τοῦ ὕδατος. μετὰ δὲ τῆς Πάρου καὶ Ἀντιπάρου κείται ἕξ μικρὰ Νησιά, καὶ ἄλλα κάτωθεν πρὸς Νότον, Πανπροήσια λεγόμενα, πρὸς τούτοις καὶ ἕπερθε Νησιά λεγόμενα, τὸ μὲν Δεασοτικόν, τὸ δὲ ἐκτεῖον πρὸς τὴν Σίφον, Στρογγυλόν, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτίθη ποτὲ καὶ φρουρὴν ὑπὸ Ἐνιγῶν ἢ Ἀρκεδαίων. τὸ δὲ πρὸς Βορίαν ἀπὸ τῆς Ἀντιπάρου κείμενον, Φυρὰ καλεῖται.

14 Περὶ τῆς Νάξου Νήσου.

Νάξου: Δίξια:

Ἡ Νάξος, κοινῶς Ἀξιά, εἶναι Νῆσος ἐπίσημος ἢ Κυκλάδων, ἱερὰ τῷ Διόνυσῳ, κληθεῖσα ἀπὸ Νάξου τῷ Τιῦ τῷ Ἀπόλλωνος, ἢ τῆς Ἀκακαλίδος, ἢ ἀπὸ τῆς νάξαι, τὸ ὅποιον σημαίνει τὸ θυσαί. διότι εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον ἰσχυρῶς αἱ Γυναικίαι τὰ θυσιάζουσι εἰς τὴν Ἡῤα. λαβοῦσαι παρ' αὐτῆς χάριν, τὰ γυνώσκον ἀπαιτῶν. λέγουσιν, ὅτι καὶ ὁ Διόνυσος ἀπαιτῶν ἐγενήθη, καὶ εἰς αὐτὴν ἔλαβεν τὴν Ἀριάδην, ἀρεθείσαν ἀπὸ τῆς Ὀψείως, ἀπ' οὗ καὶ Διονυσίας ἐκλήθη. ὠνομάζετο καὶ Στρογγυλὴ ἀπὸ τῆς χήματος, ὁμοίως καὶ Καλλίπολις, καὶ Σικελία ἐλάσσων, καὶ Δία, καὶ τὰ ἕξῃς. γυρίζει μίλια περίπου ἢ 80., ἀφίσταται τῆς Πάρου μίλια 10., καὶ 30. τῆς Δήλου. πρόπρον ἦτον καὶ αὐτὴ Ἐπισκοπικὴ, ὑστερον ἐρωθείσα μετὰ Πάρου, καὶ Ἀντιπάρου ἐτιμῆθησαν ὁμοῦ αὐταὶ αἱ ἕξῃς, εἰς ὄρον Μνησπολίτου, ὑπὸ Ἰσακίου τῷ Ἀγγέλου. λέγει ὁ Ἡρακλείδης, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον, τὰ ἕπον Κρήνη, ἐκ τῆς ὁποίας ἔφεχε νοσιμώτατος οἶνος. φράσι αὐτὴ ἡ Νῆσος ἀπεστάσει τῷ Ξέρξου. ὅθεν καὶ εἰς τὴν Πόλιν ταύτης ἔφερε πόλεμον σκληρότατον, ὡπερ καὶ εἰς τὰς ἄλλας Πόλεις τῆς Ἐλλάδος. εἶναι ἀφορωτάτη οἴνου. διὰ τὸ καὶ εἰς

Διονυσίας. Στρογγυλὴ.

Καλλίπολις. Σικελία. Δία.

τὰ Νομίσματα τὸς οἱ Νάξιοι ἐχάραττον ἐκ τῆς εἰδὸς μετὰ μέρους, τὸ Πρόσωπον τῷ Διόνυσου μετὰ πύγωνα, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρου Σειλιῶν, κρατῆρα Σειλιῶν. γέροντα. Σειλιῶν οἱ Ἀρχαῖοι ἐκάλου τὸς εἰς ἡλικίαν μεγάλῳ φθάσαντας Σατύρους, καὶ τῶν ὁποίων γράφει Εὐφρημος παρὰ τῷ Παντασία, ἐν τῆς Ἀττικῆς, ὅτι πλείοντες ποτὲ διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἐπλανήθησαν ἐκ τῆς οἰκῆς ὑπὸ ζάλης καὶ παραχῆς τῶν Ἀττιῶν, ἔκατῶπτον εἰς τὴν ἕξω Θάλασσαν, καὶ ἀκροθαλασσίας ἀγνώστους. περὶ τὰς ὁποίας ἦσαν Νῆσοι πολλαὶ, κατοικημεναὶ ὑπ' ἀγρίων Ἀνθρώπων, ἐχόντων πρόσωπον κοκκινόχρον, καὶ οὐράς παρομοίας ταῖς τῶν Ἰππων οὐραῖς. οἱ τινες εἰσελθόντες ἐξ ὧν τῆς Νηὸς αὐτῆς, καὶ μεθεμῖαν φωνῶν ἀρνήτες, ἀλλ' ἰδόντες Γυναικίαι, ὤρμησαν κατ' αὐτῆς μετὰ μεγάλῳ ἐπιθυμίᾳ, ὑπὸ τῶν ὁποίων φοβηθέντες οἱ Ναῦται, μήπως δι' αὐτῆς ἔξῃ καὶ ἄλλο χειρότερον, ἐξέβαλον ἐκ τῆς Νηὸς αὐτῆς μίαν Βάρβαρον Γυναικίαν, εἰς τὴν ἰσοίαν ἔξῃσαν οἱ Σάτυροι, ὅχι μόνον εἰς τὸν φυσικὸν τόπον, καὶ κατὰ τὸν σωματικὸν ἔσπον, ἠτέλλουσι, ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς. ὅθεν ἀπ' αὐτῆς ὠνομάσαν, ἐκείνας τὰς Νῆσους Σατυρίδας. εἰς αὐτὴν τὴν Νάξον Νῆσον ἦλθεν ὁ Ἑρμῆς μετὰ τὸ κλέψαι τὸν Ἀρῶν ἐκ τῆς χαλκίαις κεράμης, ἐξ ὧν τῶν ὁποίων τὸν ἔχασεν διδόμενον, καὶ φυλακωμένων οἱ περὶ τὸν Ὠτὸν, καὶ Ἐφιάλτην, (οἱ τινες ἦσαν Παιδὲς τῆς Ἀλωίως, καὶ τῆς Γοιμυδείας) μῶντες δεκαῖς, ἕως ὅπου ἡ Ἐρίβοια ἢ τῶν Ἀλωιδῶν Μηστῆς, δυσμενῶς τῆς προγένους ἔχασα, τὸν ἑφάναρσον εἰς τὸν Ἑρμῆν, καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Ἡῤα, καὶ διὰ χάριν αὐτῆς ἐκείθεν τὸν ἐκλεψε, καὶ φυγὼν ἦλθεν εἰς τὴν Νάξον. ἡ δὲ Ἡῤα καὶ ἡ Ἀρτεμις ἰδύσαι τὸς Παιδας τῆς Ἀλωίως καυχήσαντες διὰ τὸν δεσμὸν τῆς Ἀρεως, ἀπετέλεισαν, ὡς τὰ φωνάζουσι εἰς τὸ κυνήγιον ὑπ' ἀλλήλων. διότι ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον αὐτῆς μίαν Ἐλάφον, ἔρριψαν κατ' αὐτῆς τὰ δόρατα, καὶ αὐτὴ μετὰ δὲ ἐπέτυχον, ὑπ' ἀλλήλων δὲ ἀμφοτέρω ἐφονεύθησαν. οὐ σμακρὰ ταύτης κείται ἡ Νικασία Νῆσος. πλησίον ταύτης πρὸς Νότον κείται Νησιά ἀκατοίκητα ὑπ' Ἀνθρώπων, Πύρρα, Πύρρα, Κίερον, Ἡράκλεια, Σχοινοῦσα, καὶ Φικῆτα, καὶ τὰ ἕξῃς. ἐξάγονται ἐκ τῆς Νάξου λίθοι χρυματὸς ὀριονίδης. Ἐτὲ λοιπὰ.

Σειλιῶν:

Σάτυροι:

Σατυρίδες Ν.

Νικασία:

Πύρρα. Κίερον. Ἡράκλεια. Σχοινοῦσα. Φικῆτα.

15 Περὶ τῆς Γού Νήσου.

Γοῦ Νήσος

Ἡ Γοῦ Νήσος, κοινῶς Νῆο, ἐκλήθη ὑπὸ τῶ ἐν αὐτῇ οἰκησάτων Γούων, γυρίζει μίλια 40., ἢ καὶ 60., κειμένη μετὰ τῆς Νάξου πρὸς Βορῖαν, ἀπ' ἧς ἀφίσταται μίλια 50. ἔτις τῆς Θήρας πρὸς Νότον. ἀπ' αὐτῆς ἴσται ἡ Μήτις τοῦ Ὀμίρου, καὶ ἐν αὐτῇ ἐπιήθη ὁ Ὀμῆρος, ὡς τινεὶ λέγουσιν.

16 Περὶ τῆς Σίκινο Νήσου.

Σίκινο Οἶον Σίκινο

Ἡ Σίκινο, ἦτις καὶ Οἶον, κατὰ τὸν Στίφανον λέγεται, ἔτις κοινῶς Σίκινο, καὶ Σίκανδρο, γράφεται καὶ Σίκινο, γυρίζει μίλια 25.

17 Περὶ τῆς Φιλοκάδρου.

Φιλόκαδρος Φλίγαδρος Φιλιγαδρος Πολύκαδρος

Ἡ Φιλόκαδρος Νήσος, ἦτις καὶ Φλίγαδρος, καὶ Φλιγαδρος, καὶ κοινῶς Πολύκαδρος, γυρίζει μίλια 38., ἀπέχει τῆς Σίκινο μίλια 67., καὶ 20. τῆς Μήλου.

18 Περὶ τῆς Κιμωλίας Νήσου.

Κιμωλὸν Ἀρτζιουτῆρα

Ἡ Κιμωλία Νήσος, ἦτις καὶ Κιμωλὸν, καὶ Κίμωλος λέγεται, καὶ κοινῶς Κίμωλο, καὶ ὑπὸ τῶ Ἰταλῶν Ἀρτζιουτῆρα, τῆς ὁποίας ἡ Γῆ εἶναι Νιφετοῖος, γυρίζει μίλια 20., πλησιάζει οὕτω εἰς τὴν Μήλον, καὶ εἰς τὴν Πολύαιγον. Κιμωλία λέγεται καὶ πᾶσα ἡ Λόκη, καὶ τὸ Ἀκρωπίον τῶ Ἐρυθρῶν τῆς Ἰωνίας.

19 Περὶ τῆς Πολυαίγου Νήσου.

Πολυαίγου Πυλαγῶσα

Ἡ Πολυαίγου Νήσος καλεῖται κοινῶς Πυλαγῶσα, ἐκλήθη ὕψος ὑπὸ τῶ πλῆθος τῶ ἐκεῖ Αἰγῶν, ἀπέχει τῆς Δήλου πρὸς Μισσηλίαν 70. μίλια.

20 Περὶ τῆς Μήλου Νήσου.

Μήλος

Ἡ Μήλος, κοινῶς Μήλο, ἢ στρογγυλωτάτη ἀπασῶν τῶ ἄλλων Νήσων, καλεῖται καὶ δι' ἄλλων ἐνομάτων, οἷον Γοργία, Ζίφυρα, καὶ Μέλιδα, ὑπὸ δὲ τοῦ Καλλιμάχου Μιμαλῆς, ἔχει Πόλιν τῆ αὐτοῦ ὀνόματος, τὸ πρότερον μὲ Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν Ρόδου Μητροπολίτην, τῶν δὲ Ἀρχιεπισκόπου. γυρίζει μίλια 80., ἀπέχει τοῦ Σκυλαίου Ἀκρου τῆς Πελοποννήσου ἄλλα τόσα μίλια. ἐστὶν ἡ Μήλος Ἀποικία τῶ Λακεδαιμονίων. κατὰ τῶ Μηλίων ἀσπλάγχχνος οἱ Ἀθῆναιοὶ ἐβυλάθησαν ἐν τῶ Πελοποννησιακῶ πολέμῳ, ἔσονται ἔτι ἐφόνευσαν ὅλους τῆς Νήσου καὶ τῆς Ἀγδρας, τῆς δὲ Γυναίκας αὐτῶ, καὶ τὰ μικρὰ Παιδιά ἐπώλησαν. τὸ πάλαι οὗτοι οἱ Μήλιοι διεβέβλητο ἐπ' ἀθεία, τὴν ἀφορμὴν δίδωκίς εἰς αὐτῆς Διαγόρας ὁ Συμπολίτης αὐτῶ, ὅστις τὸ πρότερον Θεοσεβῆς ὦν, καὶ ἀφίσας εἰς τινὰ Ἀγῶν παρακαταθήκην, τὴν ὁποίαν κρατίσαστος ἐκείνου, ἐστὶν αὐτῆς οἱ Διαγόρας, ὅθεν καὶ ἀθεοὺς γίνονται. διὰ τὸ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλου, κατοικήσας εἰς τῆς Ἀθῆνας, κατέλιξε τῆ Μυσήεια τῶ Ἀθῆναιῶν, καὶ πολλοὺς κατέπειθε νὰ μὴ πηγίνουσι εἰς αὐτὰ. καὶ ἄλλοτε ἀριθεὶς ποτὶ ἐν Παιδοχείῳ, καὶ θείων τῶ νὰ βράση φακῶν, μὲ ὄρων ξύλα, ἀλλὰ μόνον ἐν Ἀγάλμα θαυμάσιον τῶ Ἡρακλέους ἐκ ξύλου κατασκευασθῆ, σχίσας εἰς λεπτὰ, τὸ ἔβαλε εἰς τὸ πῦρ, εἰπὼν, ἄγε τῆσκαδίκαιον ἡμῖν ἐπιπέλει ἀέθλον, καὶ ἔφησον τὸν φακὸν. ὁμοίως καὶ ἄλλα ἀθείας μετὰ ἔφαττον. ὅθεν καὶ οἱ Ἀθῆναιοὶ διὰ τὸ ἀσεβεῖς αὐτοῦ ἐκήρυξαν γράψαντες ἐν Στήλῃ χαλκῇ. ἰαυτῆς ὑποκτείνῃ Διαγόρα τὸν Μήλιον, λαμβάνει ἀργυρίου τάλαντον, ἰαὺ δέτις ἀγάγη λαβεῖν δύο. διὰ τοῦτο καὶ Ἀριστοφάνης κατηγορῶν τὸν Σωκράτην ἐπ' ἀθεία, Μήλιον αὐτὸν ἐκάλεε, καὶ τὸ ἐξῆς.

ΚΚΚΚΚ

Εἰς Δ τῆς Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

21 Περὶ τῆς Ἀντιμύλου.

Ἀντιμύλος.
Ἀκίλαδαι.
Θήρα.

Αντικρὺ τῆς Μήλου πρὸς Νότον κεῖται ἡ Ἀντιμύλος, σμικρὰ Νῆσος οὖσα, τῶν ὁποίων ὁ Πλίνιος Ἀκίλαδιον καλεῖ. ὁ δὲ Βορδάνιος λέγει, ὅτι ἡ Ἀντιμύλος να εἶναι ἡ Θήρα ἢ Πατρὶς τῷ Καλλιμάχῳ Ποιητοῦ. περὶ τῶν Μήλων εἶναι καὶ ἄλλα Εὐρημογήσια, κοινῶς λεγόμενα, τὰ μὲν πρὸς Νότον ἀπ' αὐτῆς κείμενα, Πτερυγός, πορρωτέρον δὲ πύτων κεῖται ἡ Παξιμαδά Νησίον, κατὰ δὲ τὸν Ζήφυρον ἡ Ἀναρία. τὰ δὲ λοιπὰ Πρασογήσια καλεῖται. Ἐπεὶ ἐξῆς.

22 Περὶ τῆς Σίφου.

Σίφος.
Μετριά.
Ἀκίς.
Ἀσράγαλος.

Η Σίφος Νῆσος, κοινῶς Σίφο, καὶ Σίφανο, πρῶτον ἀνομάζεται Μετριά, Ἀκίς, Ἀσράγαλος, τῆς ὁποίας οἱ οἰκῆται ἐλέγοντο τὸ πάλαι Ἀκάθαρτοι καὶ Εὐρύφρακτοι, ἀφ' ὧν καὶ παροιμία, Σίφιος Ἀρράβων, ὡς τῷ δακτύλῳ σκυμαλίζοντες. ἀπ' αὐτῆς ἐρρέθη καὶ ἑτέρα. Σίφιος Ἀσράγαλος, διὰ τὴν ἀπέλειαν. ἐπιμήθη εἰς Θρόνον Ἀρχιερείας. ἡ Περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων 40., ἀπέχει τῆς μὲν Σίφου μίλια 12. τῆς δὲ Κιμωνίας 8. τὸ πάλαι αὐτὴ εἶχε Μεταλλείας Χρυσῆ καὶ Ἀργύρου, ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς ὁποίων ἐπρίσασεν ὁ Θεὸς αὐτῆς, νὰ πέμψασι τὸ δέκατον μέρος εἰς τοὺς Δεῖφους, καὶ ἀκίστατες τῶν φροσῶν, ἐπιμπον τὰς ἐπὶ δεκάτας εἰς μερικὸν χρόνον. ὑστερον νικηθεὶς ὑπὸ τῆς φυλαργυρίας, δὲν τὰς ἐσειλῶν εἰς τὸ ἐφεξῆς. ὅθεν πλημμυρήσασα ἡ Θάλασσα, ὀλοτελῶς ἐξάλειψε τὰς Μεταλλείας τῆς Σίφου, καὶ τὰ ἐξῆς.

23 Περὶ τῆς Σίφου.

Σίφος.

Η Σίφος, κοινῶς Σίφο, καὶ Σίφιο, ἡ Περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων περὶ τοῦ 40., ἀπέχει τῆς Θοραμνίας μίλια 6. εἶχε τὸ πάλαι Πόλεις δύο, κείμενας κατὰ τὸ Μισόγειον ταύτης, καὶ ὁποῖαι ἐκαλοῦντο ἡ μὲν τοῦ Φιλοκαίδρου, ἡ δὲ τοῦ Σικίτου. ἐπιμπον ποτὲ ἐν αὐτῇ τῶς ἐξωρείτους οἱ Ῥωμαῖοι. εἰς τὴν Σίφου εἰλκυσε ὁ Δίκτυς τὴν Θή-

βλυ, ἐν ᾧ ἴσως κεκλισμένοι ὁ Περσὶς καὶ ἡ Δανάη. διότι μαθὼν ὁ Πατὴρ τῆς Δανάης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀργείων, ὅστις τῶν ἐγερθεῖν ἐκ τῆς Ευρυδικῆς, τῆς Θυγατρὸς τῆς Ευρώπης ἐκ χρησμοῦ, ὅτι ἔχει νὰ φονεῖται παρὰ τῆς αὐτῆς γεννηθεῖσας, τῶν ἐκλείσεν εἰς σιδηροῦν Θάλαμον, ὁ δὲ Ζεὺς μεταμορφώσας εἰς Χρυσὴν, καὶ εἰσέλθων διατῆρος ὀπῆς, ἐμίγη μετὰ τῶν Δανάων, καὶ ἐγέννησεν τὸν Περσέα, ὅπερ μαθὼν ὁ Ἀκείσιος, ἐβλάσφημον θύβης, ἢ λάρνακος, καὶ αὐτὴν ἐπὶ βρήβης, καὶ τοὺς ἐρρίψεν εἰς τὴν Θάλασσαν. ἐξελθούσης δὲ τῆς θύβης εἰς τὴν Σίφου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐβασίλευσε ὁ Πολυδέκτης ὁ Τίος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Κηρυκίας, τοῦ ἐποίου ὁ Ἀδελφὸς Δίκτυς ἐβαλὼν τῆς Θάλασσης τὴν θύβην, καὶ ἀνείξας ταύτην, ἀνέθρεψε τὸν Περσέα, ὡς ἰδιότου Παιδα, ἐπιμελούμενος καὶ τῆς Δανάης, ὁ δὲ Ἀδελφὸς τοῦ Πολυδέκτης βιάσας τὴν Δανάην πρὸς συνουσίαν, καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ πλῆσθ' ὅπερ ἐπιθύμει, ἀρωαιοῖται ὅτι ἔχει χρειαῖν ἕδων, ἢ τοι τυφικῶν χειρῶν διατῆρος γαμον τῆς Ἰπποδαμείας, τῆς Θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου, διὰ τοῦτο γυρῶν παρὰ τῆς φίλωντος ἄλλα, τὸν δὲ Περσέα πύμπει ἐπὶ τῆς Γοργόνας, νὰ δειροτομήσῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, καὶ νὰ φέρῃ εἰς αὐτὸν τὴν κεφαλὴν τῆς, διὰ νὰ τῶν δώσῃ τῆς Ἰπποδαμείας. τοῦτο δὲ ἐσοχάζετο ὁ Πολυδέκτης οὐδὲ ἄλλο, ἀλλ' ἵνα φονεῖται ὁ Περσὶς ὑπὸ τῆς Γοργόνας, αὐτὸς δὲ τότε νὰ ἔρῃ καιρὸν, διὰ νὰ σμιχθῆ μετὰ τὴν Δανάην, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐπαπακάμψας δὲ ὁ Περσὶς μετὰ τῆς Ἀνδρομέδας εἰς τὴν Σίφου, καὶ ἄρῶν τὴν Μητέρα τοῦ Δανάων ἀρωαιογυῖαν ἐν τῷ Ναῶ μετὰ τοῦ Δίκτυος, διὰ τὸν Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν Γοργόνα, πάντας ἐλίθωσε, τὴν δὲ βασιλείαν δίδασσι τῷ Δίκτῳ. καὶ τὰ ἐξῆς. ἀπ' αὐτῆς τῆς Νῆσου ἐρρέθη καὶ παροιμία, Βάβαχος ἐκ Σίφου, ἐπὶ τῆς ἀφάντων, παρ' ὅσον οἱ ἐν Σίφῳ βάβαχοι κομιθεῖσιν εἰς τὴν Σκύρον, οὐα ἐφθίγγοντο. καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

24 Περί τῆς Θηραμίας.

Θηραμία: Θηραμιά.

Ἡ Θηραμία Νῆσος, λέγεται κοινῶς Θηραμιά, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος εἶναι μιλίων 40., ἢ κατ' ἄλλως 60., ἀπέχει τῆς Σιέφου μίλια 12.

25 Περί τῆς Κίας.

Κία: Κίας: Τζία:

Ἡ Κία Νῆσος, ἥτις καὶ Κίως λέγεται, καὶ κοινῶς Τζία, κληθεῖσα ὑπὸ τῆ Κίω τοῦ Γίου τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Νύμφης Ροδοίας, ἔχει Πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος περιημεσίω εἰς Θρόνον Ἀρχιεπισκόπου. αὐτὴ ἡ Πόλις ἐλέγεται καὶ Γουλίς, καὶ Πόλις τοῦ Γούλου, ὅστις ἦν προσφιλεὶς τῆ Ἀρτέμιδι. παρὰ ταῦτ' ἔχει καὶ ἄλλας Πόλεις, τὴν Νῆσον, τὴν Καρθαίαν, τὴν Ποικίαν. ὅθεν καὶ Τετραπόλις ἐκαλεῖτο ἡ Νῆσος αὕτη. ἡ δὲ Καρθαία, ἥτις καὶ Κορησία ὀνομάζεται, Παραθαλασσία ἦν, πλησίον τῆς ὁποίας ἔχει ὁ Ἐλιξὸς Ποταμὸς. εἰς τὸ Μισόγειον εἶναι ἡ Πηγὴ τοῦ Γούλου. πρὸς Ἀνατολὰς ἦν τὸ Γερον τοῦ Σμινθίου Ἀπόλλωνος. ἔχει καὶ ὄρος ὀνομαζόμενον αὐτὴ ἡ Νῆσος, Μάρπησαν ὀνομαζόμενον, ἐν ᾧ καὶ Λατόμιον εἰσκαίεται. πασῶν τῶν Κυκλάδων αὕτη εἶναι ἡ βοιωτότερα, ἀπ' αὐτῆς τῆς Κίω Πόλιος ἠΰθεσαν καὶ ἄλλοι διάσημοι ἐπ' ἀρετῇ, Σιμωνίδης ὁ Δυρκεὶς Ποιητὴς, ὁ Βακχυλίδης, ὁ Ἐρασίστρατος Ἰατρός, ὁ Πιεραπτικὸς Ἀείων, ὁ Σιμωνίδης ὁ Φεραῖος τὴν τῆς μνήμης τέχνῳ. τόμος τῶν Κίων ἦν, ναφοδῶσι τοὺς μείζονας τῶν 60. ἐτῶν, ἢ ὅποιον νόμον ἰθίσαν, περικυκλωθέντες ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθινάων. τὴν ὁποίαν ἀσπυλαγχεῖαν, καὶ σκληρότητα ἰδόντες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, ἔφυγον ἐκεῖθεν ἀφρακτοί. ἡ περίμετρος αὐτῆς τῆς Νήσου εἶναι μιλίων 80., ἢ καὶ ὀλιγωτέρων. ἀπέχει τῆς Εὐβοίας πρὸς Νότον 25. μίλια, τῆς δὲ Ἀΐτου πλεον τῶν 30. πόρρω πάντως 5. μίλια καὶ τῆς Νήσου τῆς Ἐλεύνης, κοινῶς λεγομένη Μακρονῆσι, τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος εἶναι μιλίων 30., ἀπέχουσα τοῦ Σουτίου Ἀΐτου τῆς Ἀττικῆς μίλια 7. ἐκλήθη αὕτη τῆς Ἐλεύνης, ὅτι εἰς αὐτὴν ἰμίγη ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Ἐλεύνην, κατὰ τὸν Παιτητὸν λέγοντες, Νῆσος δ' ἐκράσαθ' ἰμίγην φιλότι

Γουλίς:

Νῆδος: Καρθαία: Ποικίαν: Κορησία: Κοροσία:

Ελίης Νῆσ: Μακρονῆσι:

καὶ ἄλλῃ. καλεῖται καὶ Μάχερις. Δυτικώτερα ἔστιν τῆ Νησίου, καίεται ἔπρα ἰρημονήσια, λεγόμενα κοινῶς Ἄγιος Γεώργιος δ' Ἀρβωρο, καὶ Γαῖδαρονῆσι, καὶ τὰ ἔξῃς. Ἄγιος Γεώργιος Γαῖδαρονῆσι.

26 Περί τῆς Κρήτης.

Ἡ Κρήτη Νῆσος, κοινῶς Καΐδια, κληθεῖσα οὕτως, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐκεκράδατος ἐπὶ τὴν Νῆσον αἶρα, κατὰ τὸν Ἀπολλόδαρον, ἡ ὑπὸ Κρήτης τῆς Νύμφης τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἐσπερίδος, ἡ ὑπὸ Κρήτου τοῦ Βασιλέως τῶν Κουρητῶν. αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀεῖα, εἰς Κουρητῆς, ἔπειτα Μακαρόνησος ἐκ τῆς ἐκκράσεως αὐτῆς. εἶναι κατὰ τὸ σχῆμα ἰστρομήκης, ἐκτεταμένη ἐξ Ἀνατολῶν ἐπὶ Δυσμᾶς, τῆς ὁποίας τὸ μέγιστον μῆκος, ἐκ τοῦ Σαμωνίου Ἀΐτου, τὸ ὅποιον κοινῶς κάβο Σαλαμώνι καλεῖται, μέχρι τοῦ Κωρύκου Ἀΐτου, τὸ ὅποιον κοινῶς Κόρητος ὀνομάζεται, εἶναι μιλίων 280., τὸ δὲ μέγιστον πλάτος, περὶ τὸ μέσον αὐτῆς εἶναι μιλίων 60. κτυπῆται ἀπ' Ἀνατολῶν ὑπὸ τοῦ Καρπαθίου Πελάγους, ἢ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀσιατικῶν Κυμάτων. ὑπὸ Μισσηβείας ὑπὸ τῶν Λυβικῶν, ὑπὸ Δυσμῶν ὑπὸ τοῦ Ἰωνίου Πελάγους, καὶ ὑπὸ Βορείας, ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῆς ὀνομαζομένου Πελάγους. ἡ περίμετρος αὐτῆς εἶναι μιλίων 600., ἢ μόνον 520. ἀπέχει τῶν Κυθήρων, 100 μίλια, τὸ δὲ Ρόδον 300. ἔπειτα καὶ διάσημος, μετὰ τὴν ἄροειαν τὴν καλλίσε οἴνου, διὰ τὴν πλῆθος τῶν Κυπαρίστων, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν φαρμακτὰ ζῶα δεῦν γυνθῶνται, πλὴν τῆς Φαλαγγίου. Γλαυκίς εἰς αὐτὴν δεῦν γίνονται. ἀκουσθῆ καὶ διὰ τῶν μύθων, ἠγούσιν διὰ τὸν ἔρχομον τῆς Εὐρώπης ἐν αὐτῇ τὴν ὁποίαν, γυνόμενος ὁ Ζεὺς Ταῦρος, ἐκ ἀρπάξας, τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Κρήτην. τῆς Πασισφάνης, τῆς Ἀειάδης, καὶ ἄλλων. ἐξ ἀρχῆς οἱ Κρήτες ὑπετάσσοντο εἰς Βασιλεῖς καὶ Δυνατάς ἰδικῶς πρὸς, ἐκ τῶν ὁποίων περιήρημος ἐστὶν ὁ Μίνως, ὅς τις ἐθέλων εἰς τῆς Κρήτης νόμους καλλίστους, τοὺς ὁποίους ἔλεγε τὰ τοὺς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Διός. ὅθεν καὶ αἱ θεῖους αὐτοὺς ἐτίμων οἱ Ἕλληες. ἀπ' ἀρχῆς ἐστὶν ἠσαν οἱ Κρήτες φεῦσαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸ κρητίζεν, ἀπὸ τοῦ φεῦδιδαι λέγεται καὶ Ἄπολλος ἐκ τοῦ Ἐπιμενίδου Πριητοῦ λαβῶν, γέφει πρὸς Τίτον, Κρήτες αἱ φεῦσαι, κατὰ θρηῖα, γασίρις ἀργαί, καὶ ἐπιγράμμι: βιβλ:

Αεῖα: Κρητῆς: Μακαρόνησος:

Σαμωνίη Αἴτ: Κάβο Σαλαμῶνι:

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

βιβλ: γ'. Λεωτίδου, αὐτὸν λησαίη ἀγροφόροι, ἐν δὲ δίκαιοι Κρήτες. τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην; ἐν ἔτει δὲ ὑπὸ κτίσεως Ρώμης 422. ὤρυσσε τὴν Κρήτην Δαρειός. μετὰ ταῦτα εἰ Κρήτες γυνόμενοι λησαί, καὶ πειραταί, ἐχρημάτισαν κάκις. ἔθεν καὶ παροιμίαν ἀπ' αὐτῶν ἑρρέθη· ἢ, Κρῆς Κρητὶ, ἤγουν κακὸς μὲ κακόν. συνέβη δὲ εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς Τυραννίδος, ὡς ποτὲ ἔλχρον. μετὰ τὴν Τυραννίδα ὤρυσαν τὴν Κρήτην οἱ Κίλικες, τοὺς ὀπίσθους ἐξάλειψαν οἱ Ρωμαῖοι διὰ τῆς Τάπτου Μετέλλου, καὶ λαβόντες πάντα τὰ πειρατικά Φραύρα τῶν Κιλικῶν, πλὴν τῶν Πόλεων τῆς Κρήτης. ἐν ἔτει δὲ ὑπὸ κτίσεως Ρώμης 686. κρητίσας καὶ ὁ Κικίλιος αὐτῆς, τὴν καπίσησον ὑπετέλη Ἐπαρχίαν εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν τῶν Ρωμαίων. μετὰ τούτους ἦλθον ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἕως ὅπου ἐκχειρίσθη ὁμῆ μὲ ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἔτει ὑπὸ Χριστοῦ 823. ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, τὴν ὁποίαν ἠλώδιρωσαν ἀπ' αὐτῶν Νικηφόρος ὁ Φωκάς. εἶτα μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων, τὴν ὤρυσσε Βαλδουίνος ὁ Κόμης τῆς Φλανδρίας, ὅς τις καὶ βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγορεύθη, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν Βονιφάτιον τὸν Μαρκεζίνον τῆς Μοντιφερράτου, ἢ κατ' ἄλλους, εἰς αὐτὸν τὴν ἔδωκεν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος. ὑπὸ τῆς ὁποίου Μαρκεζίνου διὰ πολλῶν χρημάτων, τὴν ἠγόρασαν οἱ Βενέτοι, ἐν ἔτει ὑπὸ Χριστοῦ 1204. ἀπ' αὐτῶν πελώτατον τὴν ἐπήρσαν οἱ Τούρκοι, οἱ τινες ἦλθον κατ' αὐτῆς ἐν ἔτει 1645. καὶ διὰ πολλῶν πολέμων ἐκβάλλοντες κατ' ὀλίγον ἀπ' αὐτῆς τοὺς Βενέτους, τὴν ἐκχειρίσασαν ὀλοτελῶς ἐν ἔτει 1669. πολεμήσαντες ὑπὲρ ὑποκτίσεως αὐτῆς ἐπὶ 26. τὴν δὲ Πόλιν ταύτης περικυκλώσαντες ἐπολέμησαν κατὰ συνέχειαν μῶνας 28. ἀπὸς τούτους ἰστέον, ὅτι λέγουσι, τὰ Καράβια εὐαδρέθησαν, καὶ εὐα καπεκώδισαν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Κρήτην, ὁμοίως καὶ τὰ πῆξα, καὶ τὰ βέλη, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἤρξαντο οἱ ἐν Γῆ, καὶ Θαλάσῃ πόλεμοι, αἰσπουδαί τῶν γραμμάτων, καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ὑποτελέσματα. ἐν αὐτῇ τῇ Νήσῳ εἶναι τὸ κελούμενον χέρπον ἄλιμος, τὸ ὅποιον ἔσται πεινᾶ τινὰς, εὐὰ τὸ μασσῆ, τὸ παύει τὴν πείναν ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν. ἀπὸ τῆς Ἐπίσκοπος ταύτης ἰσάθη ὁ Τίτος, ὁ ὑπὸ τοῦ Παύλου δεσποχθεῖς, καὶ ἀποσαχθεῖς ὑπ' αὐτοῦ εὐὰ βάλθη καὶ Πρεσβυτέρους εἰς κάθε

μίας αὐτῆς Πόλιν. ταυτὴν εἶναι τιμημένη εἰς Ὀρόνον. Μαῖοπολίτου, ὑφ' ἧς ὑποπελούσιον Ἐπίσκοποι 12., διάγοντες ἐν αὐτῇ τῇ Νήσῳ. 2 Ὀρηνομασὰ τῆς Κρήτης εἶναι ἡ Δίκην, τὸ Δίκην. ὁποῖον, ἔ Δίκταιον λέγεται, κληθεὶς ἔσται Δικταίη. ὑπὸ τῆς ἐκεί τεχθῆναι τὸν Δία, καὶ ὑπὸ τῆς ἀλιωτικῶν δυκτύων. καίται μετὰ τὸν τὸν Ἰδαίου Ὀρους, καὶ τοῦ Σαμωνίου Ἀκρου, τοῦ ὁποίου αἱ κορυφαὶ λῶκαι οὕτω πέρρῳθεν φαίνονται, ὡς εἰς τοὺς πλέοντες φαίνονται ὡς αὐὰ νεφέλαι. τούτου ἡ κειμένη Ἀκρα κατὰ τὸ Λυβικὸν Πελάγος εἶναι διάσημος, εἰς τὴν ὁποίαν ἴσατο ποτὲ Ἀγγελετὴ τῆς Διὸς ἀγεύειον. εἶναι εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος καὶ Σπήλαιον Δικταῖον καλούμενον. ἢ Ἰδαίη, καὶ Ἰδα Δωρικῶς, καὶ Ἰδαῖον, κλητὸν Ἰδαίον. εἶναι εἰς αὐτὸ εἶναι δυνατὸν, εὐὰ ἰδῆ τινὰς τὰ πείρα. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὄρους, βλέπει ὁ ἀνθρώπος τὸν Ἥλιον, ἀπὸ τῆς εὐαδρέθη εἰς τὸν Ὀρίζοντα. εἰς αὐτὸ ἀνέξασθαι ὁ Ζεὺς, ὅθεν καὶ Ἰδαῖος ὀνομάζεται. οἱ Ποιηταὶ ἐκ τῆς τοῦ ὄρους εἰώθασιν καὶ παῦ ὄρος Ἰδαῖον καλεῖν. εἶναι καὶ Ἀρῆον ἐν ταύτῃ τῇ Νήσῳ Ἰδαῖον καλούμενον. Κάρυκος, ὄρος, καὶ Ἀκρωτήριον, ἐν τῇ Δυτικῇ μέρει τῆς Νήσου. Καρδίσκος, ὄρος, καὶ Ἀκρωτήριον, ἀντικρὺ τοῦ Μαλῆα Ἀκρου τῆς Πελοποννήσου. τὰ δὲ Ἰδαῖα ὄρη Ἀδκά ὄρη τῆς Κρήτης, κοινῶς Σφακιά ὀνομάζονται. ἐν δὲ τῇ μέτῃ σχεδὸν τῆς Νήσου, πλησίον τῆς Πόλεως Γόρτυνος, ἦτον ὁ Λαβυρινθος, ὑποτέλεσμα θαυμασίον τοῦ Δαιδάλου, κατασκευασθὲν κατὰ μίμησιν τοῦ ἀρχαιοτάτου Λαβυρινθοῦ τῆς Αἰγύπτου, μόλις κατὰ τὸν Πλίνιον τὸ ἑκατὸσὸν μέρος ἐκείνου παρεῖσαν, εἰς τὸν ὁποῖον Λαβυρινθοῦ ἐφόνδισεν ὁ Θεοδῶς τὸν Μινώταυρον, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὴν Κρήτην, κατεφθιδεῖς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν ἕρπον δασμὸν τῶν παιδῶν, διὰ εὐὰ παλῶσθαι ἀσπλος μὲ τὸν καθωπλισμὸν ἀγωνιστῶν τοῦ Μίνω, τὸν ὁποῖον, Μινώταυρον ἐκάλουον, τοιαύτης συμφωνίας διαταχθείσης, ὅτι αἰσῶς καὶ ἤθελε νικηθῆναι ὁ Θεοδῶς, μὲ τὸ αἷμα τοῦ εὐὰ καθαρίσθαι τὸν θαλάσσιον τοῦ Ἀνδρώγα, εἰ δὲ καὶ νικήσει, εὐὰ δοθῆναι ἡ ἀφισις τοῦ δασμοῦ τῶν παιδῶν. συγκαταπέδωντος οὖν τοῦ Αἰγαίου εἰς τούτο, καὶ τοὶ λυπηρῶς, καὶ ἀποσάξαντος τὸν Κυβερνήτην, ὅτι αἰσῶς καὶ ἰπαρακάμψη ὁ Τίτος τοῦ Θεοδῶς, εὐὰ ἐγείρη Ἰδακὰ λῆρα, ἢ πειπαιά, ἀπὸ τῶν μελαίων, τῶν τῶν ἐπὶ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Θεοδῶς ἐγερθεῖσαν. τοῦ δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΡΜΙΟΝΕΣ ΚΑΡΑΪΩΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἡ Θησείως φθάσαντος εἰς τὴν Κρήτην, καὶ ἐλευσαντος διὰ τοῦ ἔρωτος τὴν Ἀειάδην τὴν θυγατέρα τοῦ Μίνως, ἣ συμβουλήν τῆς ἐποίας, φονδύσαντος τὸν Μινώταυρον, ἔφασις νικητοῦ, ἐπασακάμψαντος δὲ συνάμα τῆς Ἀειάδης εἰς τὴν Νάξον Νῆσον, ὅπου αὐτῆς ἀφανοῦς γινομένης, δι' αὐτῆς αἰτίας, ἀγασ συγχυδόμενος τῆς Θησείως, οἱ Ναῦται, καὶ ὁ Νηὸς Κυβερνήτης ἔλαθον τῆς ἐγγύρας λούκα λέφθ, κατὰ τὴν παραγγελίαν τῆς Αἰγείως, ἐν τῆς πρὸς Ἀθῆνας ἐπαυδῶν τοῦ Θησείως. ἔθεν πύρρῳθεν ἰδῶν ὁ Αἰγείος τὸ Καράβι ἐρχόμενον διὰ τῆς αὐτῆς μελαίων λιθῶν, καὶ ὑποτοπάσας, ὅτι ὁ Τὸς νὰ ἰθαπαπῶθῃ, ἐκ τῆς λύπης του λέγουσι, νὰ ἐκρημνίθῃ εἰς τὸ Πέλαγος, τῶ ποιοῖσι ἀπ' αὐτῆς Αἰγαίου ἐκλήθῃ. πῆτι τῆς Λαβυρινθοῦ σώζονται λείψανα τινὰ, κείμενα οὐ πολὺ σμακρὰ τοῦ Φιλοεῖττου Ὀρους. καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Ἡ Παράλιος περιγραφὴ τῆς Κρήτης ἔχει οὕτως. Κόρυκος Ἄκρα, κοινῶς Κόρυκκο, καὶ Πόλις ποτὲ κατὰ τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Νήσου, ὅπου παράκεινται αἱ Κόρυκαι Νῆσοι, καὶ αἱ Μύλαι Νῆσοι. Φαλάσαρρα, Χερσόνησος, Ράμνους Λιμῶν. Ἰναχώριον, ἀντικρὺ τῶν κείνται ἔξις Νῆσοι, Μισαγόρις λεγόμενα. μετὰ τὸ Ἰναχώριον εἶναι τὸ διάσημον Ἄκρον τῆς Κρήτης, Κεῖν Μίωπος λεγόμενον, καὶ ἀντικρὺ πῆτι τὸ Δυσμῶν κείνται ἡ Κλαυδὸς Νῆσος, ἣτις εἶχε Πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος. ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἄκρας ἀρχεται ἡ Νοτία πλάρα, περιγραφῶν τοιαύτῳ ἔχουσα. Διατὸς Πόλις ποτὲ. Τάρβα Πόλις ποτὲ, ἀφ' ἧς ἦτον ὁ Λέκιος ὁ γράφας περὶ Παρομιῶν ἐν βιβλίῳ τῆς ἑξῆς αἰεία, καὶ περὶ ἄλλων πλείων. Τάρβα καλεῖται καὶ τὸ ἀροσεχὲς αὐτῆς ὄρος. Ποικιλῆσιον. Ἐρμαία Ἄκρα, Φοικικῆς Λιμῶν, Φοινίξ Πόλις. εἶτα εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τῆς Μασσαλίας Ποτ. Φύχιον, Ὀλόπυξος, καὶ ἀνωτέρω πῆτι κείνται τὸ Στοράκιον ὄρος κατὰ τὸ Μεσόγειον. Ἡλέκτρα Ποτ. Ἐκβολαί. Μεταλλία, ἣτις καὶ Μήταλλον ἐλέγεται. Λίωκ Ἄκρα. Φαῖσον. Λεβλῶν, ἀνωτέρω τῆς ὁποίας κατὰ τὸ Μεσόγειον κείνται ἡ Βοίβη Λίμνη. εἶτα αἱ Ἐκβολαὶ τοῦ Καταρράκτου Ποτ., καὶ μετὰ ταῦτα αἱ τοῦ Ληθαίου Ποτ., Ἰνατος Πόλις ποτὲ, ὡς περὶ καὶ αἱ ἀνωτέρω. καὶ ὄρος. Ἰερὸν ὄρος. Ἰερά Πέτρα. ἀντικρὺ τῶν εἶναι Νησία Ράμνος, Ὀφιοῦσα, Χρυσῆ,

Καυδὸν, Θιράπται. Ἐρυθραῖον Ἄκρον, Ἄμπελος πόλις ποτὲ, καὶ Ἄκρα, Ἰνατος, ὁμοίως Πόλις καὶ Ἄκρα. πλησίον ταύτης τῆς Ἄκρας ἀπ' Ἀγατολῶν κείνται Ὀνισσα, καὶ Ἀλβαί Νησία, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἄκρας ἀρχεται ἡ Ἀνατολικὴ Πλάρα, τῆς ὁποίας μεθουῦνται ταῦτα. Καλὸς Λιμῶν. Σαμῶνιον, ἡ καὶ Σαλμώνη Ἄκρα. πλησίον αὐτῆς ἐξῆς τῆς Μινῶς Λιμῶν, κείνται Νησίον Ναύλοχος λεγόμενον. Μινῶς Λιμῶν. Ζεφύρη Νησίον. Μίλιτος, Καμάρα, Νάξος, Ὀλουλις, Χερσόνησος, Πόλις ἦσαν. εἶτα Ζιφύρειον Ἄκρον, ἀφ' οὗ ἀρχεται ἡ Βορεια Πλάρα. Ἡράκλειον Ἄκρον. Παύρμος, Ἀπολλωνία. εἶτα Καυδία ἡ νῦν Μητρόπολις τῆς Κρήτης, ἀντικρὺ τῆς ὁποίας κείνται ἡ Δία Νῆσος, κοινῶς Σταῖδια, ἣτις εἶναι ὡσαύτῳ Λιμῶν τῆς Πόλεως. Κυτῆιον λογιάζουσι τινεῖς, ὅτι αὐτὸ νὰ εἶναι ἡ νῦν Καυδία. καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι τὸ Κυτῆιον νὰ εἶναι ἡ Σιττία, ἀλλ' αὐτὴ τίθεται εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος. καὶ ἄλλοι ὅτι νὰ εἶναι ἡ Φράσκια. Δίων Ἄκρον, Πατομάτειον. Ρίθυμα, κοινῶς Ρίθυμο, κειμένη εἰς τὰς Ἐκβολὰς τοῦ Πλατωνικοῦ Ποτ. Ἀμφιμαλλος, ἡ Ἀμφιμαλλῆς Κόλπος, κοινῶς Κόλπος τῆς Σούδας, παρονομασθεὶς ὑπὸ τῆς Σούδας τοῦ Κάστρου, κειμένου ἐπί τινος Σκοπέλου, ὅθεν καὶ ἀκαταπολιμήτου, τὸ ὅποιον ἔμεινεν εἰς τὴν διαστοτεῖαν τῆς Βορείῃς, ἔχον καὶ Λιμῶνα ἐρυθρῶν, λέγεται αὐτὴ καὶ Ἀμφιμαλλία. Δρίπανον Ἄκρον, Μινῶς, εἶτα εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τοῦ Πικροῦ Ποτ. μετὰ τούτων οἱ Κυδωνεῖς, ἣτις ἡ Κυδωνία, κοινῶς Χανιά. Κύμων Ἄκρον, Δίκταμον, Φάκον Ἄκρον, πλησίον τοῦ ὁποίου κείνται ὁ Κάδισκος τὸ ὄρος. Κίσαμος, Πόλις ποτὲ, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Ἡ Κρήτη ταυτῶν ἔχει ἔξις Πόλεις ἀξιολόγους, καὶ ὄχυράς, κατὰ τὴν Βορείαν πλάραν, τὰ Χανιά, τὸ Ρίθυμο, καὶ τὴν Καυδία, (ἡ ὁποία εἶναι Πόλις μεγάλη, ὄχυροτάτη, καὶ Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Νήσου, βασιλεύσα θαυμασίως τῶν περικύκλωσιν τῆς Τούρκων) καί τινος πάλαι λέγουσι νὰ εἶχεν ἑκατὸ Πόλεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ἐξαιρετώτεραι ἦσαν αὐταί. Γόρτυς, ἡ ὁ Ποιητῆς Γόρτυμα τειχίστασαν καλεῖται, διὰ τὸ ἔρυμνόν αὐτῆς καὶ στερεῶν. ἔκειτο ἐν Πεδίῳ κατὰ τὸ Μεσόγειον ἀφισαμμένη τῆς Ἰθάκης τοῦ ὄρους μίλια 10, πλη-

Κόρυκος Ἄκρον
Κόρυκος
Κόρυκαι
Μύλαι
Φαλάσαρρα
Ράμνους
Ἰναχώριον
Μισαγόρις
Κεῖν Μίωπος
Κλαυδὸς
Λίωκ
Τάρβα
Μασσαλία
Φύχιον
Ὀλόπυξος
Στοράκιον
Ἡλέκτρα
Μεταλλία
Λίωκ Ἄκρα
Φαῖσον
Λεβλῶν
Βοίβη
Καταρράκτου
Ληθαίου
Ἰνατος
Ἰερὸν ὄρος
Ἰερά Πέτρα
Ράμνος
Ὀφιοῦσα
Χρυσῆ

Καυδία
Θιράπται
Ἐρυθραῖον
Ἄμπελος
Ἰνατος
Ὀνισσα
Ἀλβαί
Καλὸς Λιμῶν
Σαμῶνιον
Μινῶς
Ζεφύρη
Μίλιτος
Καμάρα
Νάξος
Ὀλουλις
Χερσόνησος
Ζιφύρειον Ἄκρον
Παύρμος
Ἀπολλωνία
Καυδία
Δία
Σταῖδια
Κυτῆιον
Σιττία
Φράσκια
Δίον
Πατομάτειον
Ρίθυμα
Ρίθυμο
Πλατωνικός
Αμφιμαλλῆς
Σούδα
Δρίπανον
Μινῶς
Πικρὸς Ποτ.
Κυδωνία
Χανιά
Κύμων
Δίκταμον
Φάκον
Κάδισκος
Κίσαμος

Ε.Υ.Δ. Π.Κ.Τ.Ι.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πλησίον τούτης ἔχει ὁ Ληθάιος Ποτ. ἀφ' ἧ-
 ρον ἑκαλεῖτο Λάβια, ἢ Κρήνια, ἢ Ὑστ-
 ρον Γόρτυς, ταυῦ αὐτῆ κατ' ἰσχυρὰ εἰς συμ-
 κρυφὸν Κώμην. Κυθωρία, καὶ Κυθωρίς, κοι-
 τῶς Χασιὰ, ἐκλήθη ὑπὸ Κυθωτός τοῦ Τιῦ τοῦ
 Ἑρμῆ, καὶ τῆς Ἀκακαλίδος, μετ' ἑνὸς ποίαν
 ἐσμύθησαν ὁ, π' Ἀπόλλων, καὶ ὁ Ἑρμῆς,
 καὶ ἐκ μετ' Ἀπόλλωνος ἐγένετο τὸν Νάξον,
 ἐκ δὲ τῆ Ἑρμῆ τοῦ Κυθωτός. ἐπαρθε αὐτῆ ἡ
 Πόλις ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1646., ἔχει
 Π.τ. τὸν Γόρτυον. εἰς τὸν Ἀγρον τῆς Κυθω-
 ρίας εἶναι τὰ Λόκα Ὀρη, εἰς τὰ ἑσπέρια κατοι-
 κεῦσιν οἱ Σρακιῶται, ἀνδρωποὶ ἄγριοι,
 καὶ ἀπὸ πόλιμον ἔτοιμοι. Κνωσός, Πόλις
 ποτὲ διάσημος ἐν τῇ Μεσογείᾳ κειμένη, εἰς ἣ
 ἑποίαν εἶχε τὰ Ἀρακτῆρα ὁ Μίρας, ἢ Παῖς
 τῆ Σφάβωτος, μετ' ὅλον ὅπου αὐτὴ ἐγενήθη
 εἰς τὴν Ἀμάσειαν τῆ Πόρτου, τῶρα εἶναι Κώ-
 μη. Λύκος Πόλις ποτὲ Μεσόγειος, κληθεῖ-
 σα ὑπὸ Λύκου τῆ Τιῦ τῆ Λυκάουτος. ἄλλοι λέ-
 γουσι, ὅτι ἐκλήθη Λύκος, ὡσαύτ' ἄλλοι
 σκεπτοῦ μετ' ὅρων τῶ. τὸ γὰρ ὑψηλὸν καὶ ἑ-
 πημεσίον, Λύκος καλοῦσι ταύτης Ἐπίγειον,
 καὶ Ἐμπόριον ἢ τὴν Ἐκέρσησος. λέγεται
 αὐτῆ ὑπότινον καλεῖται τὸ Παλαιόκαστρον. Λύ-
 καςος, ἦτις καὶ ἀπὸ τοῦ Σφάβωτος ἠραῖσαι.
 Φαῖσον, ἐκλήθη ὑπὸ Φαῖσου τῆ Τιῦ τῆ Ρ' ὀπα-
 λου, πῦ κτίσαντος ταύτην, ὅς τις ἐν Τιῶς τῆ
 Ἡρακλείου, ἀρίστα τῆς Γόρτυος κατὰ τὸν
 Γεωγράφον σαδίους 60., καὶ τῆς Θαλάσσης 20.
 τὴν Φαῖσον κατέκαψαν οἱ Γόρτυνοι. Μαν-
 δεῦσα. Δικταῖον, Δίκτημον ἐλέγετο, καὶ κοι-
 τῶς ταυῦ Δίκτημο, κειμένη ἀπὸ τὸ Κίσα-
 μον Ἀκρωπίου, τὸ ἑποῖον κοινῶς καλεῖται
 Κάβο Σπάδα. Πολυρῥῆνία Πόλις ποτὲ ἐν
 τῇ Μεσογείᾳ κειμένη. Ἀππειά, ἦτις καὶ Ἀ-
 ππερα Πόλις ποτὲ ἐν τῇ Παραθαλασίᾳ, κλη-
 θεῖσα ὑπὸ τῆς ἑίδος τῆ Μουσῶν, καὶ Σει-
 ρῶν, τῆς γενόμενης ἐν τῇ Μουσείᾳ, τῶρον
 ὄντι πλησίον τῆς Πόλεως, καὶ τῆς Θαλάσσης,
 ἐν ᾧ μετὰ τὴν ἐν Μουσικῇ νίκῃ τῆ Μουσῶν,
 δυσφορήσασαι αἱ Σειρῶνες, τὰ πτερά τῶν ἄ-
 μων ἀπέβαλον, καὶ λάκται γινόμεσαι, ἐπὶ-
 βελλον ἑαυτὰς εἰς τὴν Θάλασσαν. Ἀρτάκινα,
 Λάππα, Σούβριτα, Ἐλάθιραι, Πάννα,
 καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Νέα Κανὶζε ἐκτίθη ὑπὸ τῆ
 Τούρκων, ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς Κανδίας, με-
 τὰ δὲ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς, πάλιν ὑπ' αὐτῶν ἐκρη-
 μίθη. Ἡ Σπίνα Λόγγα εἶναι Νησίον, κει-
 μένον εἰς τὸ Βόρειον μέρος τῆς Νήσου, ὑπὸ τὴν

διαπορείαν τῆ Βορείᾳ. Νησίον εἶναι καὶ ἡ Κα-
 ραβούσα, κειμένη ἀπὸ Δυσμῶν τῆς Κρήτης,
 παραδοθεῖς πρὸς Τοῦρκους ἀπὸ ὀλίγου και-
 ροῦ. αὐταὶ αἱ Νῆσοι ἔχουσι καὶ Φρούρια. πε-
 ρὲ τὴν Κρήτην εἶναι καὶ ἄλλαι Νῆσοι, οἷον Λάγυσα,
 ἢ Λάγυσα, ἢ Σίκιнос, ἢ Καλαύρεια, ἢ Λη-
 τῶα, κοινῶς Χερσιανὰ καὶ τὰ λοιπὰ.

Λάγυσα.
Καλαύρεια.
Λητῶα.
Χερσιανὰ.

27 Περὶ τῆς Θηρασίας
Νήσου.

Ἡ Θηρασία Νῆσος λέγεται κοινῶς Σαντο-
 εῖνη, ἢτοι Ἀγία Εἰρήνη, ἢ ἑποῖα
 καίτοι τὸ πάλαι μία καὶ σιωπηλῆ οὔσα, διη-
 ρίθη ὁμοῦς ὑπὸ σεισμῶν ἐν ἔτει ὑπὸ Χριστοῦ
 1507. μέρους αὐτῆς καταποτιθεῖσθαι, ὅπου
 ἔγινε Πορθύμιος, τὸν ἑποῖον ἐπέπεσε τινὰς
 ἀπὸ κινδυνῶν, δὲ εἶναι δυνατὸν. μεταξὺ
 δὲ αὐτῶν τῶν νῦν δύο Νήσων, παρεμπίπτει
 καὶ ἕτερον σμικρὸν Νησίον, κοινῶς λεγόμε-
 ρον Καμῆν, εἰς τὸ ἑποῖον κεῖται Ναὸς ἐπ'
 εἰσέματι τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ὁμοίως κεῖνται
 καὶ ἕτερα δύο Νησιά, τὸ μετ' Ἀσπρογῆσι κοινῶς
 λεγόμενον, τὸ δὲ Καμῆν καὶ αὐτὸ ὀνομαζό-
 μενον. ὡςπε εἰς ἐκείνον, ὅπου πλείη ὑπὸ
 Δυσμῶν ἐπ' Ἀνατολᾶς, ἀπὸ τῆς κεῖται ἡ Θη-
 ρασία, ἀπέχει ἡ Καμῆν, καὶ τὴν ἢ Σαν-
 τοεῖνη. ἀπέχει αὐτῆ τῆς Κρήτης μίλια 60.,
 ἢ κατ' ἄλλους 100., γυρίζει μίλια 40.,
 ἐπιμήθη εἰς ὄρειον Ἀρχιεπισκόπου, τὸ πάλαι
 εἶχε δύο Πόλεις, ἢ Ἐλάσινα, καὶ τὴν
 Οἶαν, ταυῦ ὁμοῦς τὴν Σαντοεῖνην, καὶ
 Φρούριον. Μητρόπολις ἐστὶ τὸ πάλαι τῆ
 Κυρῶναιον, Ἀποικος τῆ Λακεδαιμονίων.
 ὑπετάχθη καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθῶναιων, κατὰ τὴν
 Θουκιδ. βιβλ. ε'. ἐφλογίσθη αὐτῆ ἡ Νῆσος,
 ἐν ἔτει ὑπὸ Χρ 726., καὶ 1427. καὶ 1660.
 ἡ δὲ Θῆρα Νῆσος ἐπὶ τῆς Θηρασίας, ὅρα.
 τὴν ὀποῖαν τινὲς λογιάζουσι, γὰρ εἶναι ἡ
 Ἀντίμηλος, ὡς εἶρηται. περὶ τὴν Θῆραν
 Νῆσον, εἰς τὸν καιρὸν Κλαυδίου τοῦ Αυτο-
 κράτορος ἀειδόθη ἐκ τῆς Θαλάσσης Νησίον,
 τὸ ὀποῖον ἀπὸ τῶν δὲ ἦτορ, κατὰ τὴν
 Δίωνα.

Θηρασία.
Σαντοεῖνη.

Καμῆν.

Ἀσπρογῆσι.

Οἶα.

Θῆρα.

Ἀντίμηλος.

Λάβια.
Κρήνια.

Π.τ.

Π.τ.

Φαῖσον.

Μανδύσα.
Δικταῖον.
Δίκτημο.
Δίκτημο.
Κίσαμον.
Κάβο Σπάδα.
Πολυρῥῆνία.
Ἀππειά.
Ἀππερα.

Ἀρτάκινα.
Λάππα.
Σούβριτα.
Ἐλάθιραι.
Πάννα.
Καὶ τὰ Νησιά.

Σπίνα Λόγγα.

Ε.Υ.Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

28 Περὶ τῆς Ἀνάφης Νήσου.

Ἀνάφη.
Μεμβλιάρος.

Η Ἀνάφη κείται πλησίον τῆς Θήρας, ἀριστερὸν καλουμένη Μεμβλιάρος, ὑπὸ Μεμβλιάρου τοῦ ἰλθόντος εἰς αὐτὴν ἀπὸς αἰκλήσεων τοῦ Ευρώπης σινώμα τῷ Κάδμω. ὕστερον δὲ ἐκλήθη Ἀνάφη, μετὰ τὴν αἰφάνην αὐτὴ ἐκεῖ εἰς τοὺς Ἀργοναύτας, ὅπου ἐβασανίζοντο ἐν σκοτεινῇ ὑπὸ τοῦ χειμῶτος. εἶναι αὐτὴ κατοικημένη ὑπὸ αἰῶν, ὡς περὶ καὶ αἱ λοιπαί. γυρίζεται μίλια 30. πλησίον τῆς Θηραϊκῆς, καὶ Ἀνάφης κείται καὶ ἑπτὰ Νῆσος Μεμβλιάρος λεγομένη, καὶ κατ' ἀραίρισιν, Βλίαρως.

29 Περὶ τῆς Ἀσυπαλαίας Νήσου.

Ἀσυπάλαια.
Ἀσυπαλία.

Η Ἀσυπάλαια, ἧτις καὶ Ἀσυπαλία λέγεται, καὶ κοινῶς Ἀσυ Παλία, ἀριστερὸν ὠνομάζετο Πύρρα, καθ' ὃν καιρὸν τὴν ὠρίζον οἱ Κάρις. εἶτα ἐκλήθη Πύλαια, ἔπειτα Θιῶν Τράπεζα, διὰ τὸ ἀθήρον αὐτῆς κατὰ τὸν Στίφανον. πλητταῖον Ἀσυπάλαια, ὑπὸ Ἀσυπαλαίας, τῆς Μιθῆς τοῦ Ἀγκάϊου. ἐλέγχετο ἀπὸ τῆς καὶ Ἀσεία, τῆς ὁποίας ἡ Πειραιεύς εἶναι μίλιον 60, ἢ 80. ἀπέχει τῆς ἐν τῇ ἐλάσσονι Ἀσίᾳ Κρίδα 60. μίλια. ἐπιμήθη ποτὲ εἰς ὄριον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ρόδου Μητροπολίτην, κείνται περὶ αὐτὴν ἢ Νησία τινὰ, ἢ Σκόπελοι.

30 Περὶ τῆς Δήλου Νήσου.

Δήλος.
Σδίλι.
Ἀσεία.
Ὀρτυγία.

Η Δήλος Νῆσος κοινῶς Σδίλι, ἀριστερὸν ἐκαλεῖτο Ἀσεία, καὶ Ὀρτυγία, ὑπὸ Ἀσείας τῆς Ἀδελφῆς τῆς Λητούς, ἧτις φάγουσα τὴν μίξιν τοῦ Διὸς, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς Ὀρτυγα, ἔλλατο εἰς τὴν Θάλασσαν. ὕστερον δὲ μιγείας ὁ Ζεὺς μετὰ τὴν Ἀδελφύτην τὴν Λητὴν, ἐγγυον ἐποίησεν αὐτὴν. ἐγγίζοντες δὲ τοῦ χρόνου τὴν περὶ τὴν Λητὴν, διὰ τὸν φθῶνον τῆς Ἥρας, δὲν τὴν ἐδέχθη οὔτε ἡ Γῆ, οὔτε ἡ Θάλασσα, διὰ τοῦτο ὁ Ζεὺς ἀφῆκε τὴν Ποσειδῶνα, τὴν ἀναδύσαντα τὴν ἢ ἐκ τῆς Ὀρτυγος ἀναδεδείσαν Νῆσον ἀστυπόμε-

νην ἀφῆκε ὑπὸ τῆς κυμάτων, καὶ ἔειμυσσεν ἐκ τοῦ φόβου τῆς, ἧτις ἀναδεδείσαν ἀνομάθη Δήλος, ἧτις Φανερὰ φασκόντων δὲ ἐκεῖ ἀριστερὸν Δάρνης, καὶ φοίνικος, ἢ ὁποῖον ἀφῆκε ἡ Λητὴ γονὰ ἀφῆκε τὴν Ἀρτέμιον, εἶτα μετέβαλεν ἢ ἀφῆκε ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, γονὰ καὶ τὴν Ἀπόλλωνα, μετὰ τὴν ἢ μετὰ Ἀρτέμιος κρατῆ τὴν τὴν Δήλον Νῆσον. ὁ δὲ Ἀπόλλων διέβη εἰς τὴν Λυκίαν, ἐπὶ τῆς. αὐτὴ ἡ Νῆσος ἔχει ὄρος, Κύβητος καλούμενον, ἢ καὶ Κιῦδος, ἀφ' οὗ καλεῖται ὁ Ἀπόλλων Κιῦδιος, καὶ Κιῦδία ἢ Ἀρτέμις. καὶ Ποταμὸν Ἰωνίων ὠνομάζομενον, τὸν ὁποῖον λέγουσι, τὴν πλημμυρῆ, καθ' ὃν χρόνον ὁ Νεῖλος ἀρδῶναι τὴν Αἴγυπτον. ὅθεν καὶ διατίθων ἀδελφῶν πόρων, τὰ πληροῦται ἐκ τῆς ὕδατων αὐτοῦ τοῦ Νεῖλου. ὁμοίως καὶ Πόλις ποτὲ εἶχε τὴν Ὠλίαν, τὴν Κιῦδον καὶ τὴν Ρίωλον, ὕστερον δὲ ἡ πρωτεύουσα Πόλις αὐτῆς ἐκλήθη Νεῖαι Ἀδύλαι Ἀδελφαι, τινὲς θείουσι, ὅτι ἡ Δήλος ὕστερον τὰ ἀνομάθη Ἀσεία διὰ τὸ σχῆμα, καὶ ὡς ὅπου περιζώννυται ὑπὸ τῆς λοιπῆς Κυκλάδος Νήσων, ὠνομάζεται αὐτὴ καὶ ἑπτὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. οἱ Δῆλιοι οὔτε ἔδαπτον, οὔτε ἔκαιον ἀπειθαμενον ἐδόν τῆς ἐκ τῆς Νήσου, ἀλλ' εἰς τὴν πλησίον αὐτῆς ἔρημον Νῆσον, τὴν λεγομένην Ρίωλον, καὶ Ρίωλαια, καὶ Ρίωλον, ἀπέχουσαν τῆς Δήλου 4. σάββα, ὅπου ἦσαν τὰ μνήματα αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν φαίνονται λείψανα μέγιστον τῆς περιφύμου Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλλων ἀρχαιοτήτων, καὶ ἁφῶρων ἀγαλμάτων. ἀριστερὸν ἢ Ρίωλαια αὐτὴ ἐκαλεῖτο Ἀρτεμῆτις, καὶ Κιλαδούσα, καὶ συνηχῆς ἦτορ μετὰ τὴν Δήλον. ὡς αὐτὸς οἱ Δῆλιοι μὴτε κυνῆς ἔδρινον εἰς τὴν Δήλον. ὁ Θεὸς δὲ θύσας εἰς τὴν Δήλον τὴν διχαριστήρα, διὰ τὴν φυγὴν ὑπὸ τοῦ Λαβυρινθοῦ, ἤρξατο ἀφῆκε αὐτὸς τὰ περιεβέχον τὸν Βωμὸν τῆς Δήλου, καὶ τὰ τύπεται, ἀφ' οὗ ἐπεκράτησε παροιμία, Δήλου κακὸς Βωμὸς. μετὰ τὸ κατὰ σκαφθῆναι τὴν Κόρινθον ὑπὸ τῆς Ρωμαίων, οἱ ἀφῆκεται τῆς Κορινθοῦ, καὶ ἄλλοι, ἐκατοῖκισαν εἰς τὴν Δήλον, καὶ ἔκτοτε ἔγινον αὐτὴ Ἐμπόριον ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἔοισεν εἶπερ Ἐμπορολόγιον, διὰ τὴν τῆς Λυμνίας αὐτῆς, καὶ ὡς ὅπου ἐκείνη τῆς Ἐγχευῆς τῆς τῆς τὰ φυλάττονται ὑπὸ τῆς Θιῶν. ὅθεν καὶ ἡ Πόλις αὐτῆς ἀτείχιστος ἦτορ, καὶ οἱ Κάτοικοι ταύτης, ἀσπλοι. τὸ ὁποῖον γένος ὁ Ἀρχιεγρῶν.

Κιῦδος.

Κιῦδος.

Ὠλίαν.

Κιῦδος.

Ρίωλαια.

Ἀδελφαι.

Ἀσεία.

Ἀρτεμῆτις.

Κιλαδούσα.

Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

στράγγος τῷ Μιθριδατικού Στόλου Μεσοφά-
νης, ἐπόρθησαν αὐτῷ καὶ ἠρῶσαν. εἰς δὲ
τῷ αὐτῷ βαρβάρων στρατιωτῶν ἔρριψαν ὑβρι-
στικῶς τὸ Σόανον τῷ Ἀπόλλωνος εἰς τὴν Θάλασσαν,
τὸ ὁποῖον ἐφίρθη ὑπὸ τῷ κυματῶν τῆς
Θαλάσσης, εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῷ Βοιωτῶν.
ἀφ' οὗ ἐκλήθησαν Ἐπιδήλιοι, καὶ ὁ τόπος
ἐκεῖνος Ἐπιδήλιος. ἐσέβοντο οἱ Δῆλιοι τὰ
μύθια τῶν Ἀπόλλωνος, καὶ τῶν Ἀρτεμῖν,
καὶ εἶχασιν Ἱερά πειρήματα τοῦ Ἀπόλλωνος,
τῆς Ἀητούς, καὶ τῶν Ἀρτεμῖσιν, ἐσδόν τοῦ
ὁποῖου ἦσαν Ἀγαλλμα αξιολογώτατον τῆς Ἀρ-
τέμιδος, ἐκ λούζοπατου λίθου. αὐτῷ τῷ
Νῆσον ἐσδοξὸν ἐποίησαν καὶ πειρήματα αἱ
περιαιζίδες Κυκλάδες Νῆσοι, πέμπουσαι
εἰς τιμὴν δημοσίᾳ θεωρούσας, καὶ θυσίας,
καὶ χοροὺς Παρθένων, πανηγύρεις ἐν αὐτῇ
συναγούσαι μεγάλας, καὶ τὰ ἔξῃς. εἰς τὴν
ἀρχὴν τοῦ Περσικοῦ πολέμου πεσῶντες ἐσει-
σθη, ὡς εὐδέποτε ἄλλῃ φορᾷ. πλησίον
τῆς Δήλου κείται καὶ ἑτέρα σμικρὰ Νῆσος,
Μήκων λεγομένη, εἰς τὴν ὁποῖαν λέγεται νὰ
ἐτάφη ὁ Αἴας, ἔτι ἔξῃς.

Αὗται οὐκ αἰρῶνται Νῆσοι, ὅσον αἱ Κυ-
κλάδες, ὅσον καὶ αἱ Σποράδες ἀπολαμβάνου-
σιν ὄψιν αἰῶνος τῷ αἴερος καλλίστην, τὴν ὁποῖαν
δεικνύουσιν ἢ ἡδύτης καὶ τὸ πλῆθος τῶν καρ-
πῶν, ἢ ὀμορφία, ἢ διάσεις, ἢ μακρὰ
ζωὴ, καὶ ἢ ὄψιν, καὶ ἀγχινοια τῶν ἐγκα-
τοίκων. δὲν ἔχουσιν ἄλλο κακὸν, εἰ μὴ τὰς
συχρὰς καπεδρομαῖς, καὶ λειλασσίας, καὶ
εἴτι ἄλλο εἴποις τῶν Πειρατῶν καὶ κακῶν
Κουρσάρων. πῦτο δὲ πρότρηται εἰς αὐτοὺς,
μὲ τὸ νὰ μὴ εἶναι καμία Νῆσος ἐν αὐταῖς με-
γάλη, εἰς τὴν ὁποῖαν νὰ κἀθεται Ἡγεμὼν
δυνατὸς, διὰ τὰ τὰς φυλάτῃ μὲ τὰς αὐτοῦ
δυναμείας. τότε μόνον ἠδύθησαν, καὶ ἦσαν
δυναταὶ, καὶ ἐλεύθεροι αὐταὶ αἱ Νῆσοι,
ὅτε ἄριστον οἱ Ἕλληες, κατ' ὄν καιρὸν ἀνέ-
τειλαν ἐξ αὐτῶν καὶ πολλοὶ ἀξιόλογοι ἄνδρες
ἐπ' ἀρετῇ. εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀυτοκρατορίας
τῶν Ῥωμαίων ἔλαβον διαφόρους θλίψεις
παρὰ τῶν Πειρατῶν, ὡσαύτ' ὅπου οὗτοι εἶχασιν
πλείονας τῶν χιλίων Νηῶν, διὰ τῶν ὁποῖων
ἐλεηλάτου αὐτὰς, καὶ εἴτι ἄλλο. ἐξ ἐκεῖνε
λοιπὸν τοῦ χρόνου, δὲν ἠδυνήθησαν ποτὲ ἢ
ἀναλάβωσι τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, ἀλλὰ
πάντοτε ἐσυχλοῦνται, ἔτι ἐσυχλοῦνται. πρὸς
τούτους ἰστίον, ἔτι ἄσπας ὁ πειρῶν τῶν Νη-
σων, ποσῶν τῶν Κυκλάδων, ὅσον ἔτι τῶν

Σποράδων, εἶναι μιλίων 1245, ὡς ἰστίον
λέγουσιν. ἄλλοι δὲ βούλονται, ὅτι νὰ εἶναι
πλείονων. καὶ περὶ μὲν τῶν Νησῶν τοῦ Αἰγιαίου,
ποσῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, περὶ δὲ τῶν λοι-
πῶν Νησῶν, ἐν τῷ περὶ Θράκης κεφ. καὶ
μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ ς

Περὶ τῆς Μοισίας.

1 **Μ**ετὰ τὴν Ἑλλάδα ἐλικῶς λαμβά-
νομενίω, καὶ τὰς ῥηθείσας ἀνω-
τέρω Νήσους, ἀνιρχόμεθα εἰς τὴν Μοισίαν, Μοισία.
τὴν ὁποῖαν καὶ διὰ τοῦ υ γράφουσιν ὁ, τὸ
Πτολεμαῖος καὶ Στράβων, μετ' ὅλον ὅπου κῶ-
είως ἢ διὰ τῶ υ, γραφομένη Ἐπαρχία εἶναι
τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας, ἣτις καὶ Φρυγία λέγε-
ται. αὐτὴ οὐκ ἢ ἐν Ἑυρώπῃ Μοισία εἶναι μία
μεγάλη Ἐπαρχία τοῦ Ἀνατολικῶν Ἰλλυρικῶν,
ἐκτεινομένη ὑπὸ Δυσμῶν ἐπ' Ἀνατολὰς με-
ταξὺ τῆς Μακεδονίας, καὶ τῆς Θράκης πρὸς
Μεσημβρίαν, καὶ τῆς Δακίας πρὸς Βορείαν,
ὑπὸ τῆς ὁποῖας χωρίζεται ὑπὸ τῶ Δαουβίου
Ποτ. διαιρεῖται εἰς ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω,
διὰ τῶ Κιάβρου Ποτ. τῶ κοινῶς Μαράβα λε-
γουμένου, ἢ κατὰ τὸν Ὀρτέλιον, Σουκόβα, Κιάβρου π. 3
καὶ ἢ μετ' ἀνωτέρω πρὸ πολλοῦ χρόνου, Σερ-
βία κοινῶς ἀνομάθη. ἢ δὲ κατωτέρω Βουλ-
γαρία, ὑπὸ τῶ Σέρβων, ἔτι τῶ Βουλγάρων Σερβία.
(κληθεῖται ὑπὸ τῶ Βόλγα Ποτ. κατὰ τὸν
Νικηφόρον Γρηγορᾶ,) τῶ ἐλθόντων, καὶ
οἰκησάντων εἰς αὐτὴν τὴν Μοισίαν, οἵτινες
ἦσαν ἔθνη τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας, περὶ
αὐτὸν τὸν Βόλγα Ποτ. οἰκουῖτες. τούτων δὲ,
οἱ μὲν Σέρβοι ἔστησαν τὸν βασιλικόντους Ὀρό-
νον εἰς τὴν Σπερδοροβίω, ἦτοι τὴν Σεμεν-
δραν. ἢ ὁποῖα εἶναι τὸ Ἱερόν τῶ Ἀγίου Ἀν-
δρείου, Μητρόπολις τὸ παλαιὸν τῆς Ῥασκίας. Βούλγαροι.
οἱ δὲ Βούλγαροι ἔστησαν τὸ Βασίλειόντους εἰς
τὴν κάτω Μοισίαν, τὴν ἀπ' αὐτῶ κληθεῖσαν
Βουλγαρίαν, ὡς εἴρηται.

2 Τὰ Ἐθνη, ὅπου ἐκατοίκουσι τὴν ἀνωτέ-
ρων Μοισίαν ἦσαν, πρὸς μὲν τῇ Δαλματίᾳ
οἱ Τελχορνήσιοι, τῶ ὁποῖων ὁ τόπος καλεῖ-
ται τανῶ Δόπειτζα, πρὸς δὲ τῷ Κιάβρω Ποτ. Τελχορνήσιοι,
οἱ Μῦσοι. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ αὐτῶ οἱ Πικλῶ-
σιοι. πλεονταῖοι κατὰ τὰ πέρατα τῆς Μακε-
δονίας ἐκατοίκουσι οἱ Δάρδαροι, οἱ ὁποῖοι ἢ Δάρδαροι
σαν οἱ πλέον ῥυπαροὶ, καὶ ἀγενεοὶ τῶ ἄλ-
λων,

Ἐπιδήλιον.

Μήκων.

Κιάβρου π. 3
Μαράβα.
Σουκόβα.
Σερβία.
Βουλγαρία.
Σέρβων.

Βούλγαροι.

Τελχορνήσιοι,
Δόπειτζα.
Μῦσοι.
Πικλῶσιοι.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006